

MAGYAR FILM

FILMKAMARAI ÉS MOZIEGYESÜLETI SZAKLAP

BUDAPEST, 1940. DECEMBER 14.

EGYES SZÁM ÁRA: 60 FILLÉR

II. ÉVFOLYAM 50. SZÁM.

A Metro karácsonyi ajándéka

NELSON EDDY

és

HAJMÁSSY ILONA

első közös filmje

Rendezte:
REINHOLD SCHÜNZEL
Szerepelnek még:
FRANK MORGAN
LIONEL ATWILL
CHARLIE RUGGLES

Bemutatja december 17-től
ROYAL APOLLO
CORSO MOZGÓ

Főszerepben:

Basil RATHBONE

Nigel BRUCE

Ida LUPINO

KIRÁLYI ÉKSZER

RÉVAI

*A londoni Tower
kincseinek
izgalmas bűnügye.*

MALOMVIZI
FR. DR. SZEMERJAY DÉNES

Bemutatta

a DÉCSI filmszínház

FORGALOMBA HOZZA: FOX FILM R. T. BUDAPEST, VIII., RÁKÓCZI-ÚT 9.

FILMKAMARAI ÉS MOZIEGYESÜLETI SZAKLAP

II. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM
BUDAPEST, 1940. DECEMBER 14.

Megjelenik minden szombaton

Főszerkesztő:
ÁGOTAI GÉZA dr.
Felelős szerkesztő:
VÁCZI DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Bajza-utca 18.
Telefon: 220—355, 422—961

Postatakarékpénztári
csekk számla száma: 15.410

Kiadótulajdonos:
**Színművészeti és Filmművészeti
Kamara**

Felelős kiadó:
Lieber László dr.
Kiadóhivatali főnök:
Gyimesy Kásás Ernő

Előfizetési ár:
egy évre 30 pengő
fél „ 16 pengő

A szerkesztők címe:
Dr. ÁGOTAI GÉZA
Iroda: IX., Könyves Kálmán-körút 15.
Telefon: 146—346
Lakás: XI., Fűri-utca 4. T.: 257—036
VÁCZI DEZSŐ
Iroda: VIII., Sándor-tér 3. T.: 144—424,
144—425
Lakás: VIII., Üllői-út 42. T.: 136—386

Készült a Centrum Kiadóvállalat Rt.
nyomdájában
Budapest, VIII., Gyulai Pál-utca 14.
Telefon: 144—422, 144—423
Felelős üzemvezető: **Molnár József**

TARTALOM:

Hivatásosak és műkedvelők	1
Miért késik a Kamara szétválasztása?	2
Az olasz filmek kivitele	2
Az OMME ünnepi közgyűlése: Pogány Frigyes dr. elnök megnyitó beszéde:	3
Erdélyi István dr. titkári jelentése	3
Elnöki válasz a titkári jelentésre	6
Kozma Miklós névünnepe alkalmából a magyar multiról, jelenről és jövőről beszélt	7
A MMOE XIX. évi rendes közgyűlése: Berces Zoltán dr. elnök megnyitó beszéde	8
Morvay Pál ügyv. alelnök évi jelentése	8
Elnöki zárószavak	9
Hírek	10
Premiermozik műsora	10
Híradók	12
Lapszemle	12
Hirdetők:	
Metro	I, 7
Fox	II
Warner	6
MIF	11
Nikotex	12
Hunnia	III
Léna	IV

MAGYAR FILM

Hivatásosak és műkedvelők

A filmszalag nem sokkal feltalálása után megjelent Magyarországon is és rohamosan tért hódított. A mult század végén s századunk első évtizedeiben egyik mozi a másik után nyílt meg s ugyanakkor elkezdtek hazánkban a filmfelvételek forgatását is.

A világháború alatt és után, az országhatárokat nem ismerő némafilm korában a magyar filmművészet szép sikereket vívott ki a hazai és a nemzetközi piacon. A nyugateurópai és amerikai milliós filmek versenyében azután a szerény eszközökkel dolgozó magyar filmgyártás lassan alulmaradt és összeomlott. Többéves szünet után, — amikor a külföldi hangosfilm már hazánkban is meghonosodott, — a harmincas évek elején hatalmas erőfeszítéssel életre hívták Magyarországon is a hangosfilmgyártást, amely csonkaországunk lezárt nyelvterületén szívós kitartással gyökeret vert, gyors fejlődésnek indult és meghódította a hazai piacot, sőt újabban a külföldi közönség egy részét is.

Az a nagy érdeklődés, amellyel a magyar közönség a film fejlődését kísérte, természetesen odavezetett, hogy a hivatásos filmesek mellett mind nagyobb számban foglaljanak pergő képek készítésével műkedvelő filmrajongók is. A tehetséges magyar amatőrök csakhamar magas színvonalra fejlesztették tudásukat s mind több elismerést aratnak a határokon innen és túl.

Amikor örömmel állapítjuk meg, hogy a magyarság tehetségét fényesen igazoló filmgyártásnak elismerésre méltó eredményei mellett a magyar amatőrök is jelentős sikerről számolhatnak be, sajnálattal kell rámutatnunk arra, hogy az utóbbi időben bizonyos súrlódásokat tapasztaltunk a „professzionista” és az „amatőr” filmek között. Minthogy napvilágot láttak a hivatásos és műkedvelő filmesek jóviszonyának javítására egyáltalán nem alkalmas cikkek is, indítatva érezzük magunkat, hogy további tévedések elkerülése végett leszögezzük a fenti kérdésben a Filmkamara állásfoglalását.

A „hivatásos” és „műkedvelő” elnevezés tulajdonképpen már önmagában feleletet ad minden vitás kérdésre.

A hivatásos filmesek életpályának választották a filmgyártást, vagyis „hivatásból” szegődnek a filmművészet munkatársává. Az amatőrök azonban szabad idejükben, saját szórakozásukra, illetőleg művészi elképzeléseik megvalósítására készítenek felvételeket és amíg a professzionisták egész életüket a filmnek szentelik s ennek következtében a filmszakmában kívánják megkeresni kenyerüket, addig az amatőröknek művészi szórakozás, vagy szenvedély a filmkészítés.

A műkedvelő sajátmagának készíti a felvételeket, illetőleg közvetlen környezetének vagy baráti körének mutatja be filmjeit, melyek közül az arra érdemesekkel amatőrversenyeken és bemutatókon is szerepel. A hivatásos filmes viszont a nagyközönség részére forgat és a legkülönbözőbb hatósági ellenőrzések és jóváhagyások után az erre a célra berendezett filmszínházakban üzletszerűen gyümölcsözteti alkotásait.

A hivatásos filmes a közönség széles rétegei között terjeszti a filmkultúrát, az amatőrfilmek nézőinek köre pedig zárt. Ezért — míg amatőr felvételeket bárki készíthet, akinek felvevőgép és filmnyersanyag rendelkezésére áll, — a nemzet kulturális életében jelentős szerepet betöltő hivatásos filmművészet munkatársa csak megfelelő előképzettség birtokában kerülhet munkahelyére, ahol — szemben a megkötöttség nélkül dolgozó amatőrökkel, — az arra hivatottak ellenőrzése és az előírások betartása mellett szolgálhat hivatásának.

Az előképzettség igazolása, a filmművészet fejlődésének irányítása, valamint a nemzeti szempontok érvényesítése a filmszakmában a Filmkamara

Miért késik a Kamara szétválasztása?

A Színművészeti és Filmművészeti Kamara szétválasztása külön Színművészeti Kamarára és Filmkamarára, amelyről már annyit írtunk a MAGYAR FILM-ben és amelyet már régóta várnak a szakmában, még mindig nem következett be. 1938. decemberében hívták életre a Kamarát és kétéves működése után még ma is várja a szakma a tapasztalatok alapján javasolt átszervezést.

Az első év munkája közben mindinkább beigazolást nyert, hogy azoknak volt igazuk, akik kezdettől fogva a szakma mindhárom ágára kiterjedő Filmkamara felállítását javasolták. A csonka hatáskörű Kamara hivatásának betöltésében állandó nehézségekkel küzdött.

Ismeretes, hogy közel egy évvel ezelőtt az erre a célra alakított szakértő bizottság, — amelyben a szakma minden rétege képviselőt nyert, — a Kamara vezetőségének felkérésére részletes javaslatot dolgozott ki a Kamara átszervezésére, amelyben a szakma egészét átfogó, önálló Kamara megszervezését kérte. Beszámoltunk annakidején arról is, hogy az illetékes helyre eljuttatott javaslatot megértéssel fogadták. A vallás- és közoktatásügyi miniszter, átérzve e kérdés fontosságát és sürgősségét, azonnal törvényjavaslatot nyújtott be, amelyet az országgyűlés két háza még a nyáron megszavazott. Megírtuk azt is, hogy tudomásunk szerint az átszervezéshez szükséges miniszteri rendeletet is kidolgozták. Mindenki számolhatott tehát a rendelet gyors megjelenésére. Közbejötték azután a keletmagyarországi és erdélyi országrészek visszacsatolásának történelmi eseményei, amelyek miatt természetesen halasztást szenvedett az egyéb kérdések elintézése. Azóta azonban ismét három hónap telt el, anélkül, hogy a várva várt intézkedés napvilágot látott volna.

Mint hogy a mai időkben az amúgyis küzdelmes napokat élő szakmának feltétlenül szüksége volna már a végleges nyugalmi helyzet kialakítására, érthetetlennek találhatják a szakmában: miért nem jelenik meg a miniszteri rendelet. A MAGYAR FILM olvasóival közölhetjük, hogy tudomásunk szerint a rendelettervezet már elkészült, illetékes helyen azonban nem adják ki a megfelelő rendeletet, mert meg kívánják várni a harmadik zsidótörvény megjelenését, hogy annak rendelkezéseit az önálló Filmkamara megszervezésénél már figyelembe vehessék és így ne fordulhasson elő, hogy az új törvény előírásai miatt esetleg harmadszor is át kelljen alakítani a Filmkamarát

feladata. Hivatásos filmes ezért csak kamarai tag lehet, míg a műkedvelők nem tagjai a kamarának. Műkedvelő csak akkor lehet kamarai tag, ha professzionista lesz.

Anyagi ellenszolgáltatásért csak hivatásos filmes készíthet filmet. Az amatőr, aki filmjét pénzért árúsítja, vagy üzleti megbízásból vállal filmkészítést — fából vaskarika! Azonfelül, hogy ehhez nincs joga, mert üzletszerűen csak kamarai tagok foglalkozhatnak filmgyártással. Ha tehát egy amatőr értékesítés céljából kíván filmmel foglalkozni, szerezze meg előbb a kamarai tagságot. A tagság elnyerésével azonban megszűnik amatőr lenni. Ha viszont amatőr kíván maradni, dolgozzék nemes szenvedélyének, de ne lépje át a műkedvelés határait.

A fenti irányelvek megtartásával sohasem adódhat alkalom a filmművészet hivatásos és műkedvelő munkatársai között a súrlódásra, sőt: kölcsönös megértéssel szolgálhatják a maguk elé kitűzött célt — a filmkultúra fejlődését.

Az olasz filmek kivitele

Az olasz filmek kivitelét majdnem kizárólag az UNEP (*Unione Nazionale Esportazione Pellicole*) végzik. A félhivatalos jellegű filmkiviteli vállalat a CEFI (*Consorzio per l'Esportazione dei Film Italiani*) leányvállalata, amelyet 1938-ban létesítettek. Mindkét vállalat illetékes hatóságok támogatásával dolgozik és elsősorban a Nép- és Kulturális Minisztérium és a Filmgazdasági Szövetkezet irányítása alatt áll.

Az olasz filmkiviteli konzorcium, melynek főnöke Francesco Armando *Liveragni*, a közelmúltban tartotta ezévi közgyűlést, amelyen az 1939-40-es évről számoltak be.

A beszámoló kiemeli, hogy ez az üzleti év már az európai háború jegyében mult el, amelyet természetesen az olasz filmkivitel is megérezett. Részben korábbi vevőpiacok estek el, részben új piacok kínálkoztak. A háború kitörésekor a korábban kiépített külföldi eladások terében mutatkozó visszaesést azóta a jelentés szerint már új eladásokkal sikerült kiegyenlíteni, úgyhogy az év végén körülbelül az előző esztendő eredményét érték el.

Az évvégi helyzet szerint első helyen a német filmpiac áll az olasz film vevői között. Ennek okát a jelentés három körülményre vezeti vissza: 1. A DIFU munkásságára, amely elsőnek vezette be az olasz filmeket Németországba; 2. az olasz filmgyártás szám szerű és minőségbeli fejlődésére; 3. a fokozott német-olasz filmcserére, mint a két nemzet politikai, kulturális és gazdasági együttműködésének következményére.

A fokozott németországi eladás egy részét a DIFU kifejtésére vezették, másrészt azt eredményezte, hogy Berlinbe állandó olasz delegációt küldtek dr. *Concini* vezetésével, melynek feladata a német összeköttetés további kiépítése.

Mint Olaszországgal közvetlenül szomszédos ország, Svájc is jelentős vevő az olasz filmekre, melyeket Svájcra a Luganóban székelő SEFI, valamint annak genfi kirendeltsége forgalmaz. A Németországban németre szinkronizált olasz filmek Svájcban is főleg német változatban kerülnek műsorra. Olasz változatban az Olaszországgal határos Ticino kantonban kerülnek csak bemutatásra.

A szlovákiai UNEP képviselőjeként a közelmúltban alapított NASTUP film dolgozik, amely néhány olasz filmet

már forgalmazott Szlovákiában. Észak-Európában az olasz képviselő Helsinkiben a *Suomen Filmi Teolismus*, amely évenként meghatározott számú játékfilmet vesz át.

Fejlődésről számol be az UNEP 1940-es jelentése a Balkánról is olyan értelemben, hogy UNEP-kirendeltségek felállítását határozta el Románia, Bulgária és Jugoszláviára. Főleg az utóbbi mutatkozott jó piacnak az olasz filmek számára.

Végül megemlíti a jelentés, hogy tárgyalásokat kezdtek a török piac bekapcsolására is az olasz film kulturális területei közé.

Feltűnő, hogy Spanyolországban — a jelentés szerint — a kezdetben mutatkozó olasz sikereket bizonyos visszaesés követte, amelyet elsősorban arra vezetnek vissza, hogy az olasz-spanyol filmszerződések megkötése sokáig húzódik. A megállapodásnak azonban már nincsen akadályja és így remény van arra, hogy Spanyolországban minél előbb fontos kirendeltséget állít fel az UNEP, amely nemcsak Spanyolországot, hanem Dél-Afrika keresztény államait is ellátná olasz filmekkel.

A felsorolt és már eddig kiépített, vagy a jövőben kiépítendő piacokkal szemben a háború kitörése óta Olaszország elvesztette a Brit-Birodalmat és legutóbb Görögországot, Palesztinát, azonfelül, hogy a francia piac is lezárult az olasz filmek előtt.

Az olasz filmkiviteli konzorcium elmúlt évi jelentéséből láthatjuk, hogy az európai háború teljes átállást követelt az olasz kiviteli filmpolitikától. Az elvesztett területek helyett ugyanis a filmek számában és színvonalában fel-felé törtető olasz gyártás minden igyekezettel újakat kíván biztosítani magának.

Az elmúlt hónapokban azután hazánkba is több ízben ellátogattak az olasz filmek irányítói, akik éppen azért jöttek el hozzánk, mert az olasz-magyar piacon egy idő óta rendszeresen megjelenő olasz híradókon és kultúr-filmeken kívül kívánatos volna, hogy a jövőben az olasz játékfilmek is nagyobb számban kerüljenek a magyar filmszínházak műsorára. Nemcsak azért, mert ez következik az olasz-magyar politikai, kulturális és gazdasági barátságából, hanem mert az olasz filmek színvonalának az elmúlt években bekövetkező hatalmas előretörése indokoltá is teszi azt.

Az OMME ünnepi közgyűlése

Harmadik jubiláris közgyűlését az Országos Magyar Mozgóképi Egyesület december 8-án, vasárnap délelőtt tartotta meg saját helyiségében. Az ünnepélyes alkalom és a mai rendkívüli filmviszonyok következtében érdekesnek ígérkező közgyűlésén az Egyesület tagjai majdnem teljes számmal jelentek meg, annál is inkább, mert az új választmány megválasztására is került.

Az OMME harmadik jubiláris közgyűlést az Egyesület elnöke, Pogány Frigyes dr. h. államtitkár nyitotta meg és az ünnepi jellegnek azzal is kifejezést adott, hogy a „Magyar Hiszekegy”-et imádkozta el a tagokkal egyetemben.

Megnyitó beszédében Pogány Frigyes elnök hangsúlyozta a közgyűlés jubiláris voltát, majd üdvözlésében az Egyesület legrégebbi tagját, Oberländer Károlyt emelte ki külön és a MAGYAR FILM jelenvolt szerkesztőjét. Beszéde további során a következőket mondotta az elnök:

Pogány Frigyes dr. elnök megnyitó beszéde

Az elmúlt esztendő három motívum jellemzi. Az első az idén lezajlott lillafüredi II. Nemzeti Filmhét keretében rendezett filmkongresszus, amelynek igen szép számmal voltak résztvevői. Sajnos, nem teljesen óhajunknak megfelelően zajlott le és bizonyos kiábrándulásképpen érezhetünk, mert a szakma egyik ága teljesen hiányzott a Filmhétről. Csupán egy-két mozi jött el. Mégis megállapíthatom, hogy a kongresszus nagyon szép munkát végzett. Néhány igen értékes előadás hangzott el. Az előadások kapcsán megszületett jelentős javaslatok egy része, sajnos, az életbe még nem ment át. Reméljük azonban, hogy a javaslatok később mégis valóra válnak. Több kiváló filmújdonság, közöttük néhány igen értékes, került bemutatásra a filmversenyen. Emlékeztet napokat töltöttünk Lillafüreden. Egy embernek azonban nem volt része ebben. Váczai Dezsőnek, a MAGYAR Film szerkesztőjének, aki reggeltől késő éjszakáig dolgozott, hogy minden részletre kiterjedő referátumait megírhasa és frissen eljuttathassa lapjának Budapestre. Példátlan buzgalmaért itt mondunk neki köszönetet és hálát.

A második motívum a magyar filmgyártás számbeli és nívóbeli emelkedése az utóbbi szezonban, szemben a múlt évvel, amikor meglehetősen visszatorpanás jelentkezett. Ez idő szerint olyan nagy a tolongás a műtermekben, hogy minden igényt ki se tudnak elégíteni. Ennek a nagy ostromnak van egy hátrányos következménye is. Közgazdasági elv szerint a kereslet emeli az árakat.

Örvendetes jelenség, hogy ma már újabb területekkel számolhatunk országos viszonylatban és a külföldi filmelhelyezkedési viszonyok is tágultak. Nem állunk messze attól, hogy minden magyar film, amely nem túlzott költségetes alapján készül, kifizetődik. Nagyon fontos nemzeti érdekekre gondolunk, amikor a magyar filmgyártásnál ilyen emelkedésre számítunk. A magyar filmek kikerülnek a külföldre, olyan helyekre is, ahol talán sose láttak magyar filmet és csak fordításból ismerik a magyar irodalmat és a magyar művészekről vajmi keveset tudtak. Mennyivel más a helyzet ma, amikor a magyar film mindent kiviszi külföldre. Magyar írók kiváló termékei kerülnek a nemzetek nagy irodalmi, zenei, építészeti, szobrászati

közönségének szeme és füle elé. Magyar alkotások kerülnek milliók elé. A magyar filmből kiáradó magyar lelkeséget ma már a jugoszláv, bulgár, svéd és finn közönség is megismeri. Ezek a népek ma már tiszta benyomást kapnak a magyar lélekről, műveltségéről és ez a benyomás hihetetlen perspektívát nyit a magyarság iránti megbarátkozás és megbecsülétes terén. Milyen öröm ezt állítani. A film elősegíti a diplomaták munkáját, akik két nemzet barátságát igyekeznek megalapozni, mert ha a filmet jelentő tömeg nem áll a diplomaták mögött, munkájuk eredménytelen.

Nem fog ártani, ha minderről a nagyközönség körébe is kimegy a hang, mert a magyar gyártók, akik áldoznak, tudják, hogy nemcsak üzleti érdekeik fűződnek a jólsikerült magyar filmhez. hanem nemzeti célok valóra-váltásának is hozzá kell kapcsolódnok a magyar filmhez.

A harmadik motívum a Kamara kérdése. Már két évvel ezelőtt azt hitte a szakma, hogy egy olyan Kamara születik amely a szakmának mindhárom ágát magában foglalja. Sajnos, a harmadik év küszöbén még mindig bizonytalan, hogy milyen formák között fog működni ez a szakma. Jólásokba nem bocsátkozunk. Mi, mint OMME, becsületesen a magyar köz s a magyar kultúra érdekében, nem utolsó sorban az egyesületi tagok érdekében, igyekszünk ellátni a magunk elé tűzött feladataikat. (Eljenzés, taps.)

Amikor a magyar film szaporodásáról beszélünk, őszintén és szívből kitérek valamire. Húsz évvel ezelőtt, jóval túl a negyven esztendőn, sokszor gondolkodtam azon: vajjon az Uristen meg engem-e ernem a magyar igazság feltámadását. Mindennapi imában buzgó jónasi intúziem a magyar integritásért. Most teljes hálával az isteni Gondviselés iránt, örömmel állapítom meg, hogy nemcsak az én, hanem minden magyar ember jónasza meghallgatásra talált. Valamennyien hálásak lehetünk, hogy megértük azt, hogy a Felvidék, Kárpatalja és Erdély egy része visszakerült az anyaországhoz. Köszönhetjük ezt a magyar oszereknek, a magyar történelemnek és a magyar nemzet erősségéhez fűződő külföldi értékeknek, de elsősorban köszönhetjük ezt annak, hogy az Uristen a magyar állam élére olyan férfit adott, akiben kezdettől fogva lobogtak az irredenta vágyak és akit körültekintő és böcs belátással ajándékozott meg a Mindenható. Minden magyar ember szíve vágyát fejezem ki, amikor azt kérem a Mindenható Uristentől, hogy Kormányzó Urunkat még sokáig étesse a magyar nemzet élén és hogy még további területeket is szerezhessen meg az országnak és hogy a Dunamedence békeje, minden körülöttünk dülő háború ellenére is megőrizhető legyen. (Eljenzés)

A nagy tetszéssel fogadott igen értékes elnöki megnyitó után Erdélyi István dr., az Egyesület titkára olvasta fel jelentését, amelyet, mivel az a legpontosabban és legrészletesebben tükröképét adja az elmúlt év minden jelentősebb szakma fejleményének, alább adunk:

Erdélyi István dr. titkári jelentése

Tisztelt Közgyűlés!
Egyesületünk mai 30. közgyűlése alkalmából szabadon rámutatnom arra, hogy Egyesületünk a magyar film- és mozi-szakma legrégebbi érdekképviselete, amely

működésének ideje alatt 30 esztendőn keresztül lankadatlanul és mindenkor nagy igyekezettel és eredményesen töltötte be hivatását: a magyar filmműgyártók, filmkölcsönzők és filmkereskedők védelmében.

Az Egyesület mai vezetősége minamellelt talan ennek a régi egyesületnek fennállása óta a legmozgamasabb és legnevezetesebb időköt ele at, s mint az részletes jelentésemből ki fog vánni, az emult esztendő alatt az Egyesület fennállása óta szinte pelda nélküli nagy és eredményes munkát végzett.

Visszatért mozik

Amikor az Egyesület hosszú fennállására visszafüggőleg vettek es az emult nehez esztendőre beszélek, nem maaszintom el, hogy első helyen emlíkezzem meg az emult év legnagyobb es számunka legörvenesesebb eseményeit: az elrabolt Kelet-magyarország es Erdély egy részének bekes visszacsatolásáról.

Minamanyian tudjuk, hogy ez a visszacsatolás nemcsak az ezer-es magyar igazság gyozelemeskedeset jelenti, hanem jól megerdemelt gyümölcse a magyar nemzet 22 éves türelmes, bekes, de celtudatos munkájának es most visszatert teruletek magyarsága hosies es önfelelődoző kitartásának.

Hálatelt szívvel kell gondolnunk a Gondviselésre, amely mindig megóvott bennünket a háborútól es a legelső magyar emberre, vitez nagybányai Hortny Miklós kormányzó urunkra (Hosszantartó eljenzés es taps), akinek a jó Isten után esősorban köszönhejük, hogy az ország-nagyobbodást ver es haboru nélküli tudtuk megérni es az immar világháborúvá fejlődő haború közben sikerült hazánkat minaeddig a háborútól megkímélni.

Az újabb országgyarapodás a magyar filmgyártó- es filmkölcsönző szakmara óriasi es örvendetes kinasásokat hoznat annál is inkább, mert az év folyamán tovább dülő es terjedő európai haboru közepeite is sikerült a szakmat minden különösebb razakódtatástól megóvni. Sikerült ugyanis a kultúrai filmelátást, filmbehozatali hatóságai szerveink belátó es felelőstök magasiatán álló közreműködésének segítségével, az előző évi nívón tartani; es bár az önálló filmkölcsönző es filmgyártó tagjaink szempontjából oiy fontos irancia fiimpicak termekel mind rükáiban kerünek be az országba, ezek helyebe sikerült az amerikai filmek behozatali kontingensét néhány filmdarabbal felemelni es a még így is mutakozó hiányt az olasz filmek sikeresnek ígérkező importjával pótolni.

Új magyar filmpiacok

Az év folyamán a magyar filmgyártás piackeresése tovább folytatódott es amellett, hogy a jugoszláv es bolgár viszonylatban a magyar filmek ma már állandó es rendszeres elhelyezkedést találnak normálisan kialakuló licencdíjak mellett a görög es a török piac felé is jeientéken számú filmeladások történtek.

Megvalósult ezenkívül a magyar filmek olaszországi exportja is. Ma már a „Dankó Pista” es a „Gül Baba” szerte Olaszországban hirdeli a magyar filmgyártás művészi értékét es a magyar kultúra felsőbbrendűségét. Ha beszámolok még arról, hogy Svédország, Finnország es Norvégia felé, valamint Egyiptomba is több magyar filmet adtunk el, úgy eléggé vázoltam a magyar filmgyártás óriási előrehaladását.

Ehelyütt sajnálattal kell megállapítani, hogy a magyar filmeknek németországi elhelyezkedése érthetetlen módon nem sikerül, holott a magyar—német filmpolitikai megállapodás a Magyarországon gyártott filmeknek németországi forgalombahozatala esetére jelentékeny előnyöket biztosít a magyar—német filmkapcsolatok második vonalán: Magyarországon a német filmek általában emelkedő számban kerülnek forgalomba, Reméljük azonban, hogy tagjaink a magyar filmexportnak ezen a szinten legfontosabb és legtermészetesebb piacán is eredményt fognak a közeljövőben produkálni. Meggyőződésem ugyanis, hogy Németország illetékes szervei éppen olyan készségesen és szívesen fogják lehetővé tenni a magyar filmek németországi forgalombahozatala jogát, mint ahogy azt a baráti Magyarország illetékes szervei a német filmekkel szemben teszik.

Európai filmexportunk szempontjából ezenkívül a számbajelölhető területek közül örömmel jelenthetem, hogy a Szovjet-Unió felé a folyó évi szeptember 3-án megkötött magyar—orosz kereskedelmi szerződés kiegészítése iránt komoly tényezők részéről lépések történtek és tudomásunk szerint már a legközelebbi jövőben a magyar filmgyártásnak néhány reprezentáns alkotását fogják Moszkvába szállítani. Reményünk van rá, hogy az orosz filmpiac is megnyitja kapuit a jó magyar filmek előtt.

Szlovákia és Románia, mely országokban a magyar film meggyőződésünk szerint éppen olyan szíves fogadtatásra talál a nagyközönség részéről, amint ez Jugoszláviában történt, ezidőszakra valószínűleg politikai okokból elzárkóznak a magyar filmek behozatala előtt. A közelmúltban a berlini harmas egyezményhez való magyar, szlovák és román esetiakozás által teremtetett politikai kapcsolatok révén számítani lehet arra, hogy e két szomszédos országgal is oly kulturális kapcsolatba fogunk kerülni, amelyek folyamán a magyar filmek ezeknek az országoknak piacán is megtalálják méltó helyüket.

A magyar filmexport

A magyar filmek külföldi elhelyezésének jól megindult folyamatában tapasztalatunk szerint jelentékeny része volt az önálló gyártó vállalkozások és a filmkereskedő közvetítők egyéni élelmességének, leleményességének és különböző külföldi kapcsolatainak. Szakmánk jórésében meglepetést keltett az év derekán a Nemzeti Filmbizottságnak az a határozata, amely a jövőre nézve a magyar filmek külföldi eladását a két hazai filmgyár monopóliumává kívánta tenni. Több magyar filmgyártó közös kérése kapcsán azonban az erre irányuló tervet módosították és ma már arról számolhatunk be tagjainknak, hogy a két gyár igazgatóságának a filmek külföldi eladása kapcsán csupán a gyártók megkötött külföldi szerződéseinek közérdekű felülbizárolása, illetve ellenőrzése maradt meg, ami mellett természetesen az esetben, ha egyik-másik gyártó cég erre külön írásbeli megbízást ad, van jogában az egyes filmek közvetlen eladására.

A magyar filmgyártás az újabb külföldi piacok megszerzésével, valamint a belső piacok megnagyobbodásával olyan komoly és üzletileg is rentábilis vállalkozás lett, amilyen rentabilitásra szüksége is van minden fejlődésre igényt tartó vállalkozásnak.

A magyar filmgyártás gazdasági helyzetének javításánál, valamint a filmgyártás nívóbeli emelkedésének méltatásánál nem mulaszthatom el rámutatni az

illetékes magyar hatósági szervek munkájára és azok eredményeire. Kétségtelen, hogy a magyar gyártó vállalkozók és a kiváló magyar művészek együttes munkája nem tudott volna megfelelő eredményeket elérni, ha a hatósági szervek részéről jól átgondolt és céltudatos támogatásban nem részesült volna a magyar film.

A magyar filmgyártást érintő hatósági intézkedések közül elvi jelentőségű és rendkívüli fontosságú volt a 3730/1940. sz. M. E. rendelet, amely a Nemzeti Filmbizottságot, a miniszterelnök hatásköréből kivéve, áttette a vallás- és közoktatásiügyi miniszter hatáskörébe.

Ugyanekkor br. Wlassics Gyula kultuszminiszteri államtitkárt a bizottság elnökévé és dr. Balogh László kultuszminiszteri osztálytanácsost a bizottság főtitkárává nevezte ki a kultuszminiszter.

Köszönet a Filmbizottságnak

A magyar filmszakma őszinte örömmel üdvözölte a kinevezéseket, mert míg Wlassics Gyula báró öméltségében rendkívül finom, művészi érzékű elnököt kapott a Filmbizottság, akinek európai műveltsége és a magyar filmgyártás művészi irányú kimunkálása a legfőbb célja és feladata; ezenkívül ő az az ember, aki a legnagyobb szeretettel áll a magyar filmgyártók háta mögött és nemcsak, hogy széles látókörrrel és művészi érzékkel irányítja a gyártók művészi tevékenységét, hanem legközvetlenebb közreműködésével értékes tanácsokkal segíti a filmgyártókat.

Különös örömet keltett a magyar filmszakmában dr. Balogh László miniszteri osztálytanácsos úrnak a Bizottság főtitkárává történt kinevezése, mert Balogh László nemcsak, hogy hosszú évek óta a legnagyobb szeretettel és odaadással foglalkozik a magyar filmgyártás és a magyar filmgyártók ügyével, hanem ő az az ember, aki egészen fáradhatatlanul, rendkívüli munkabírással és szervezőképességgel megálvva, az összes hatósági tényezők közül kétségtelenül a legnagyobb gyakorlati szakmai felkészültséggel rendelkezik.

Magyar filmgyártó tagjaink különös szerencséről beszélhetnek, mert Balogh Lászlóban fontos poszton melegszívű és készséges pártfogójukat és irányítójukat találhatják. Ezen a vonalon mindössze egyetlen kívánságunk lenne, és pedig az, hogy a Nemzeti Filmbizottság hatáskörét oly módon építsék ki, hogy a sok különböző minisztériumban elszórt film- és mozgóképszínházi ügyeket kizárólag ennek a bizottságnak hatáskörébe utalják. A Nemzeti Filmbizottság látszik ugyanis hivatottnak arra, hogy az önálló Filmkamarával, mint szakmai csúszszervvel karöltve vezesse és irányítsa a magyar filmpolitikát és istápolja a magyar mozi szakmát.

A Hunnia ügye

A magyar filmgyártás érdekeit nagymértékben szolgálta és a filmügyeket intéző hatósági szerveink sikerét jelenti, hogy a Hunnia Filmgyár anyagi ügyeit a kormány a gyártási szezon elején rendezte. Ezek után a folyamatos filmgyártás a Hunniában most már állandóan biztosítottnak látszik. Tagjaink a Hunnia Filmgyár szanalásától azt remélték, hogy ennek kapcsán a Hunnia Filmgyár felhagyja a meggyőződésünk szerint a gyár tulajdonképpeni céljával összeférhetetlen filmkölesönző-osztály működésével. Ebben a reményünkben egyelőre csalódtunk, azonban hisszük, hogy előbb-utóbb a Hunnia Filmgyár körül jobb belátás fog felülkerekedni és az önálló filmkölesönző vállalatok számára aránytalan és meg-

győződésünk szerint nem közérdekű versenyt meg fogja szüntetni.

A szakmánkat érintő hatósági rendelkezések közül nagy izgalom és várakozás, valamint miniszteri ankézés előzte meg a 46.300/1940. B. M. sz. folyó évi január 25-én megjelent ú. n. améta-rendeletet.

A rendelet elvi szempontja óriási jelentőségű a magyar filmgyártás jövője tekintetében, mert hiszen azt jelenti, hogy kormánytényezőink a magyar filmek belső felhasználásánál a gyártók érdekében hajlandók a magánjogi megállapodások rendszerét, szóval a gazdasági szabadság elvét is elejteni. Sajnos, az említett rendelet néhány szakszerűtlensége és hibája miatt nem sikerült a mozgósítható aranyos kölcsöndíjaztatás elvet megvalósítani és ezért, valamint a rendeletben foglalt intézkedések betartásának ellenőrizhetetlensége miatt, a rendelet jórészt nem ment fogaatba. Azonban ennek ellenére is megállapíthatjuk, hogy nagy általánosságban a filmkölesönző és kölcsönzési feltételek tekintetében számos segítségére szolgál gyártó és kölcsönző tagjainknak. A rendelet megfelelő megváltoztatása és módosítása iránt szükségesnek mutakozó lépéseket az év folyamán a belügyminisztérium illetékes osztályvezetőjének felszólítására megtették és a társasággal közösen tervezet nyújtottunk be a belügyminisztériumba a magyar filmek kötelező ameta-játszásának célszerűbb megszervezése iránt. Reméljük, hogy a két érdekképviselet együttes előterjesztéséhez az illetékes kormányzati szervek az előre is ígért jóváhagyást meg fogják adni és már a közeljövőben egészen friss szellemű és mindkét fél részére igazságosabb és helyesebb kölcsönzési rendszer szerint fogjuk a magyar filmeket kölcsönözni. Természetesen a közös előterjesztés szerint kért rendelkezések csakis azokat a mozgósíthatókat érintik, amelyek monopolisztikus helyzetüket felhasználva, eddig a magyar filmek terheiről aranyban nem álló kicsiny kölcsöndíjakat fizettek.

A gyártás támogatása

Ugyancsak a magyar filmgyártás megerősítését célozta a kormány folyó évi június 28-án megjelent 70.200/1940. B. M. sz. rendelete, mely a magyar nyelvű hangosfilmek játszásának kötelező százalékát 20%-ról 25%-ra emelte fel. A kérdéses rendeletet a belügyminiszter az érdeklőségek és közöttük természetesen Egyesületünk meghallgatása után adta ki és bár a rendelet egyik-másik intézkedésének értelmezése körül az első időben aggályok voltak, rövid néhány héten belül megjelent a 79.557/1940. B. M. V. sz. rendelet, mely az aggályokat eloszlatta.

Ugyancsak a magyar filmgyártókat érdeklő fontos intézkedést tartalmazott az 1940. június 28-án megjelent 75.000/1940. B. M. sz. rendelet, mely egyrészt a magyar filmek után eddig adott cenzurajegy rendszerét szüntette meg, másrészt a külföldi filmek után a jövőre nézve a cenzurajegy helyett 2.000 pengő összegű cenzurajegy-megváltás befizetését rendelte el. A kérdéses rendelkezésre kétségtelenül szükség volt, mert a korábbi, ú. n. boletta-rendszer, a boletták folytonos árhullámzásával, bizonytalanná tette a gyártók részére nyújtott támogatás értékét. Az új rendszer egyrészt megszünteti a cenzurajegyekkel üzérkedő spekulánsok és közvetítők illetéktelen jövedelmét, másrészt gondoskodik arról, hogy a magyar filmgyártók támogatásban részesüljenek.

Az említett rendeletnek a magyar filmgyártás jövő fejlődése szempontjából két alapvető fontosságú intézkedése külön említést érdemel. Az egyik ilyen intézkedés az, hogy felhatalmazza a Cenzura Bizottságot, hogy a jövőben a magyar filmeket az eddigi cenzurális szemponton felül a magyar nyelv helyessége szempontjából külön is elbírálja és a helytelen magyarsággal készített filmeket be tiltsa vagy azokon módosításokat rendelhessen el; míg a másik intézkedés a művészileg vagy nemzeti és kulturális szempontból értékes magyar játékfilmek rendszeres évenkénti külön anyagi jutalmazásáról gondoskodik.

A felsorolt rendkívül fontos hatsági intézkedések és a magyar filmgyártás korábbi eredményei által megnyitott külföldi piacok adta nagyobb lehetőségek már is feltűnő módon éreztetik hatásukat a magyar filmgyártás nivóbeli emelkedésénél s örömmel állapíthatjuk meg, hogy a korábbi évek magyar filmjeivel szinte össze sem hasonlíthatóan magas nivóra emelkedett a magyar filmgyártás. Mindenekelőtt gyártóink eltértek a hosszú éveken keresztül unalomig készített ú. n. pesties vígjátékok vonalától s irodalmi és művészi értékű, komoly témákat filmesítenek meg. Ujabbán irodalmunk legkiválóbbjainak műveit viszik filmre és örömmel állapíthatjuk meg, hogy a magyar mozi-közönség a komoly művészi értékű magyar filmeket még nagyobb szeretettel karolja fel, amint azt tette a szerényebb igényű zenés vígjátékokkal a korábbi években. A magyar moziközönség fejlett ízlése és művészi érzéke, hitünk szerint, nagy segítségére lesz a magyar filmgyártás további művészi irányú fejlődésének.

A Filmkamara

Az elmúlt év nevezetesebb szakmai eseményei közé sorolható a Színművészeti és Filmművészeti Kamarának az elmúlt télen bekövetkezett válsága és annak érdekes fejleményei. Amint tagjaink előtt ismeretes, Egyesületünk elnöksége mindenkor a legnagyobb lojalitással viseltette a Kamara színművészeti fősztályával szemben, bár a Kamara, különösen működésének első idejében, kétségbevonta Egyesületünk további létjogosultságát és Egyesületünk érdekképviseleti hatáskörét próbálta tőlünk elvitatni. Az idők folyamán azonban nemcsak az az álláspontunk nyert fényes igazolást, mely szerint a magyar filmgyártó vállalatoknak és a filmköleszönző és kereskedő vállalatoknak az OMME az egyetlen gazdasági érdekképviselete, hanem ezenkívül az a sokszor hangoztatott álláspontunk is helyesnek bizonyult, hogy az eddigi alapokon megszervezett Színművészeti és Filmművészeti Kamarának filmművészeti fősztálya szervezettel nem nyugszik szerencsés alapokon. Ennek a születési szervezeti hibának volt a következménye az a körülmény, hogy a Kamara filmművészeti fősztályának választmánya lemondott a Kamara egyik alelnökével és a kultuszminiszter kénytelen volt ezután, a Kamara autonómiájának felfüggesztése mellett, a Kamara eddigi elnökét, Kiss Ferenc öméltségét a filmművészeti fősztály miniszteri biztosául kiküldeni.

A Kamara válságának további érdekes fejleményei voltak, hogy a miniszteri biztos úr a Kamara filmművészeti fősztályának átszervezése ügyében az érdekképviseletek bevonásával bizottságot hívott össze és ez a bizottság hetekig tartó munkával a szakma érdekeinek legjobban megfelelő átszervezési javaslatot készített. A javaslat elkészítésénél ebben a bizott-

ságban Egyesületünket az egyesület titkára és Güttler Antal választmányi tagunk képviselte, rajtuk kívül azonban a filmköleszönzők és filmgyártók részéről a munkában résztvevő valamennyi bizottsági tag Egyesületünk tagjaiból került ki. Az említett kamarai bizottság által letárgyalt javaslatot a Kamara később Egyesületünknek is megküldte, ahol is a javaslat tanulmányozására választmányunk külön bizottságot küldött ki, melyben Egyesületünk egyik ügyésze, dr. oroszai Marton György különösen nagy munkát fejtett ki.

Miután időközben a magyar törvényhozás meghozta a Színművészeti és Filmművészeti Kamara kettéválasztásáról, tehát az önálló Filmkamara szervezéséről szóló 1940. évi, XIX. t. c.-et, mely a kultuszminisztert felhatalmazza az új Kamara rendeleli úton való megszervezésére — az érdekeltségek javaslatai pedig a kultuszminiszter előtt fekszenek, — ennél fogva a közeljövőre várható, hogy a szakma kivánságainak mindenben megfelelő önálló Filmkamara létrejőjön.

A Társegyesülethez való viszony

A társegyesülettel az elmúlt esztendő folyamán Egyesületünk kapcsolatai lényegesen megjavultak és azt mondhatnám, hogy olyan egyetértés fejlődött ki a két Egyesület vezetősége között, amely mellett remélhető, hogy a két érdekképviselet között a fennálló ellentéteket áthidaljuk.

Elég, ha rámutatok arra, hogy az előbb említett kamarai bizottságban Egyesületünk és a társegyesület képviselői a legnagyobb egyetértésben működtek együtt, valamint, hogy az amérendelelet reformjával kapcsolatban sikerült a Mozlegyesülettel közös előterjesztést tenni a belügyminisztériumba, továbbá, hogy éppen a közelmúlt napokban sikerült a budapesti másodhetes mozisok egyik jogos panaszát tekintetében Egyesületünk választmányi határozatával olyan megoldást létesíteni, amelyik, úgy hisszük, hogy mindkét felet teljesen kielégíti. Ha még megemlítem, hogy a testvéregyesület több ízben volt szívesen látott vendégünk a Mozlegyesület választmányi ülései alkalmából és hogy a régebbi megállapodások alapján kötött szerződések lebonyolítása kapcsán a Társegyesület helyiségében több ízben folytattunk tilalmi bizottsági ülést, úgy azt hiszem, eléggé megvilágítottam, hogy a két Egyesületnek korábban minden érintkezést nélkülöző barátságatlan helyzeté milyen üdvösen megváltozott.

Lillafüredi Filmhét

A szakmai életnek érdekes eseménye és a magyar filmgyártásnak sikeres sereg-szemléje volt az ez év június 24-étől kezdve nyolc napon keresztül rendezett második Nemzeti Filmhét Lillafüreden. A Filmhét keretében megtartott filmkongresszuson a magyar filmgyártás és filmköleszönzés több kérdése nyert illusztris társaság előtt megvitatást és meggyőződésünk, hogy a kongresszus is szerencsésen szolgáltálta szakmánk és a magyar filmgyártás ügyét. A kongresszus filmes szak-előadói Pogány Frigyes elnök urunk, valamint dr. Erdélyi István titkár és Güttler Antal választmányi tagunk voltak, akik érdekes és sikeres előadásokkal igyekeztek fontos kérdéseinkben a kongresszus résztvevőit felvilágosítani.

A magyar filmgyártás szempontjából igen jelentékeny esemény volt a f. évi szeptember havában Velencében rendezett filmkiállítás, ahol a legújabb magyar játékfilmek közül a „Gül Baba” és a „Dankó Pista” kerültek bemutatásra váratlanul nagy sikerrel, de a magyar film-

gyártás felkészültségét hirdette eredményesen a „Porcellán készítéséről”, a „Sóbányászat”-ról és a „Kárpátaljai fakitermelés”-ről készített és ott bemutatott magyar kultúrfilmek is.

Magyar-olasz filmbankett

Örömmel jelenthetem az igen tisztelt Közgyűlésnek, hogy Egyesületünk a közelmúlt napokban a Gellért-szálló márványtermében rendezett 40 terítékes társasvacsorán látta vendégül dott. Giovanni Tomasi urat, az olasz állami filmközpont igazgatóját és az olasz állam hivatalos ki-küldöttjét. A jólsikerült társasvacsorán az olasz követség előkelő vezető tisztviselői, a Nemzeti Filmbizottság főtákkára, a Hunnia Filmgyár vezérigazgatója szakmánk kereskedelmi és művészeti életének több kiválósága jelent meg. A vacsorán Pogány Frigyes elnök urunk mondott nagy hatással olasz és magyar nyelven pohárköszöntőt, amelyre Tomasi igazgató úr igen szívesen köszönetet mondott ugyan-csak olasz nyelven.

Hatósági eljárások

A rendkívüli háborús viszonyok és a fentebb már vázolt hatósági intézkedések kapcsán Egyesületünk elnökségének igen sok eljárása volt a legkülönbözőbb hatósági szervek előtt. Így az év folyamán igen sok esetben vettünk részt a kereskedelmi minisztériumban rendszeresen tartott filmbehozatali ankéteken, ezenkívül a belügyminisztérium részéről több ízben is kaptunk meghívást a készülő rendelkezések előkészítése céljából értekezletre.

Ugyancsak az Elnökség személyes eljárását tette szükségessé néhány fontos szakmai kérdés, amelyekben az illetékesekhez intézett írásbeli előterjesztéseinket személyes meghallgatás alkalmával nyújtottuk át. Így Vargha József kereskedelmi miniszter úr öngyémeltőségénél tisztelegünk ez év áprilisában a filmköleszönző iparban mutakozó túlzott beözönlés megakadályozása és a filmköleszönző iparigazolványok kiadási rendszerének megváltoztatására irányuló kérdésünk megvilágítása céljából. Ugyancsak személyesen járt el az Elnökség Tomesányi Kálmán belügyminiszteri államtitkár úrnál, Baranyay Zoltán öngyémeltőségénél, a Nemzeti Bank elnökénél, Wlassics Gyula bárónál, a Nemzeti Filmbizottság elnökénél és még több fontos hivatali helyen. Minden ilyen tárgyalásnál alkalma volt Elnökségünknek tapasztalni, hogy Egyesületünk és az általa reprezentált szakma ezeknél a magas ténylezőknél is megfelelő tekintéllyel rendelkezik.

Az elnökség sok eljárása ugyan nem járt minden esetben megfelelő eredménnyel, azonban kétségtelen, hogy jórészt Egyesületünk működésének és a vezetőség helyes munkálkodásának is része van abban, hogy az elmúlt év folyamán egyrészt a külföldi filmek behozatalával, másrészt a magyar filmgyártás továbbfejlesztésével kartársaink megtalálhatták a módot, hogy vállalkozásaikat fenntarthassák és tovább fejleszthessék.

Egyesületi belső munka

Egyesületünk belső életére áttérve, örömmel kell megállapítani, hogy tagjaink a vezetőséget munkájában megfelelően támogatták és nemcsak a választmány és a bizottságok tagjai, hanem ezen kívül a tagok összesége is nagy készséggel és odaadással állt a vezetőség mellé mindenkor, amikor közreműködésükre, vagy egyesületi feyvelmükre szükség volt. Büszkén állapíthatom meg, hogy

MI LEGYEN A 10-IK MONDAT?

A „Warner pályázat” — mint ahogyan a szakmában népszerűen nevezik — egyre jobban közeledik a befejezéshez és ennek arányában növekszik a levelek száma, amelyek nemcsak egyszerűen a pályázatokat hozzák, hanem egy-egy kedves sort is arról, hogy ez az izgalmas verseny mennyire közel hozta a filmes társadalmat a Warner céghez.

A levelek nagy száma az oka annak is, hogy sok értékes és ötletes pályázatot nem közölhetünk, ez azonban ne csüggyesszen el senkit sem, mert, ha a díjként kitűzött jutalmat nem is nyerheti el mindenki, megleti jutalmát abban a jó érzésben, amely minden jól végzett munkának feltétlen jutalma.

Ezen a héten a Warner-egyszerűet közöljük:

A WARNER EGYSZEREGYE:

- 1x1 = egy
WARNER biztosra megy.
- 2x2 = négy
WARNER-filmet végig.
- 3x3 = kilenc, mint a sláger
Ilyen film a WARNER.
- 4x4 = tizenhat
WARNER film az mindig hat.
- 5x5 = huszonöt
Jó mozis csak WARNER-t köt.
- 6x6 = harminchat
WARNER filmet olcsón kap.
- 7x7 = negyvenkilenc és nem ötven
WARNER-filmmel lesz pénzéd bőven.
- 8x8 = hatvannégy
WARNER-filmmel sokra megy.
- 9x9 = nyolcvanegy
Warner-filmmel mozid jól megy.
- 10x10 = száz
Warner-filmről sohse fázz!
Eléred a 100x100-at
kíteheted a „TÁBLÁSHÁZ”-at
és neked is lesz egy házad.

K o r n y a S á n d o r
Budapest, Erdélyi-utca 10. sz.

Ezen a héten a jutalom tízpengőst Kornya Sándor nyerte, valóban ötletes pályázatával.

Most még hátra van az utolsó futam. Rajta hát, most még van alkalom mindenki részére, hogy karácsonyra 100 pengős ajándékot kapjon Warneréktől.

A további pályázatokat kérjük a szokott címre küldeni.

WARNER BROS

Budapest, VIII., József-krt.

30—32. sz.

az Egyesület vezetőségének jó munkájához egy jól szervezett és öntudatos szakmai társadalom nyújtott segítő kezet.

Örömmel jelentem, hogy az Egyesület adminisztrációjának átszervezése teljes mértékben sikerült és a múlt évben elbocsátott tisztviselők pótlása azt eredményezte, hogy az Egyesület adminisztrációjának különösen gazdasági oldala mintaszerű megszervezést és vezetést kapott. Egyéb külső tényezőkön kívül ezzel magyarázható az is, hogy Egyesületünk anyagi helyzete olyan mértékben erősödött meg, hogy a mai Közgyűlésnek módjában van a tagdíjjárulékoknak általánosan 20%-os csökkentését javasolni.

Az adminisztráció átszervezése kapcsán visszamenőleg hosszabb időre vizsgáltuk meg az egyesületi ügykezelést és annak több hibáját és mulasztását pótoltuk.

Tagjaink készségesen tettek eleget a tagságból folyó anyagi kötelezettségeiknek és az új adminisztrációs szervek kívánásait méltányolva a korábbi időkkel szemben igen pontosan nyújtották be forgalmi kimutatásaikat és a tagdíjfizetési készség is állandóan javul.

Örömmel jelenthetem még, hogy az elmúlt év folyamán fegyelmi esetek igen jelentéktelen számban fordultak elő és azok is többnyire kisebb jelentőségű és felelősségből eredő hibák voltak.

A Fővezérség filmalosztálya

Ugyancsak az Egyesület tekintélyének és az egyesületi vezetés helyességének bizonyítéka a visszatért keletmagyarországi és erdélyi mozgószínházak műsorellátásának megszervezése. Ezen a területen 41 újabb mozgószínház került vissza az anyaországhoz, amely mozgószínházak műsorellátásáról a magyar honvédség bevonulásának első napjától kezdve az Egyesületünkkel együttműködő Fővezérségi filmalosztály gondoskodott. A filmek bemutatása a legkisebb helységben is százalékos részesedési alapon történt, ami az adott körülmények között a legjobban felelt meg tagjaink érdekeinek. A fővezérség műsorellátása azonban a katonai közigazgatás megszüntével ugyancsak megszűnt, így múlt hó 28-tól kezdve, a rendszeres filmforgalom helyreállításáig, rövid átmeneti időre, az említett 41 mozgószínház műsorellátását Egyesületünk vállalta és végzi is. Egyesületünk tagjainak megértését és felelősségét mutatja, hogy úgy a fővezérségi műsorellátás ideje alatt, mint pedig a mostani átmeneti időben a tagokat gazdaságilag közvetlenül érintő kérdésekben az Egyesület vezetőségének intézkedéseit kivétel nélkül pontosan betartották és felelősséggel és szolidaritásukkal lehetővé tették ennek a területnek zavartalan és rendszeres műsorellátását.

A titkári iroda elmúlt évi munkájáról készített statisztikai adatok ismertetése után Erdélyi István dr. így fejezte be jelentését.

Személyi elismerések

Jelentésem befejeztékor kötelességemnek tartom Egyesületünk nevében hálás köszönetet mondani a m. kir. Fővezérség filmellátó osztályát vezető Bánáss József százados úrnak. (Éljenzés), aki az erdélyi-részi mozgószínházak műsorellátása körül, Egyesületünk vezetőségével karöltve, nagy és felelősségteljes munkát vállalt és végzett és akinek önzetlen munkássága nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a visszatért területeken a magyar filmek bevezetése és a kezdeti időben való elhelyezése a leghelvsőbb módon és aránylag a leigazságosabb kihasználás mellett kezdődhetett meg.

Külön hálás köszönetemet kell kifejeznem Egyesületünk közszeretben álló elnökének, Pogány Frigyes ömeltőségének, (Éljenzés és taps), aki az elmúlt esztendőben is töretlen erővel és tárgyilagossággal vezette Egyesületünket és mindenkor a legnagyobb készséggel állt rendelkezésünkre, amikor közérdekű kérdésekben az illetékes szervek előtt védelemre vagy közbenjárásra szükségünk volt.

Hálás köszönet illeti Siegler Frigyes igazgató urat (Éljenzés és taps), Egyesületünk ügyvezető elnökét, aki egyesületi életünkbe intezívebben még csak a múlt év folyamán kapcsolódott be és már is teljes készséggel, példaszerű kötelességtudással és közismert szaktudásával vezette az Egyesület ügyeit, a különböző bizottságok tárgyalásait és példát mutató tisztársainak és tagjainknak az önzetlennül vállalt szakmai kötelességek teljesítése tekintetében.

Különösen nyereséget jelentett Egyesületünk részére új pénztárosunk, Czaupper Miklós személye (Éljenzés és taps), akinek jelentékeny része és érdeme van abban, hogy Egyesületünk anyagi helyzete nagymértékben megszilárdult és lehetővé vált a tagdíjak leszállítása. Czaupper úr mintaszerűen pontos és lelkiismeretes működése (Éljenzés és taps) mindannyiunk részére igen nagy nyereséget jelent és neki külön hálás köszönetet mondok.

Az Egyesület hosszú fennállása alatt szinte példa nélkül álló lelkeséggel és odaadással segítettek munkánkat az Egyesület ügyzei, dr. orosi Marton György és dr. Belezny László (Éljenzés), akik nagy jogi tudásukat, értékes gyakorlati tapasztalatukat és drága idejüknek rendkívül nagy részét szentelték az egyesületi munkának és nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy az elnökség az elmúlt év folyamán ráharul rendkívüli nagy munkát eredményesen tudta elvégezni.

Hálás köszönetet mondok a tisztikar valamennyi többi tagjának, úgyszintén a választmány és a bizottságok tagjainak azért a munkáért, amellyel a vezetőséget állandóan támogatták és amely munkát mindenkor készségesen végeztek.

Tisztelettel kérem a Közgyűlést, hogy az ügyészi jelentés, a pénztári jelentés, valamint a számvizsgáló bizottság jelentésének meghallgatása után a lelépő választmánynak és bizottságoknak a felmentvényt megadni szíveskedjék. (Hosszantartó éljenzés és taps.)

Erdélyi István rendkívül tartalmas titkári jelentése után Pogány Frigyes álaszolt:

Elnöki válasz a titkári jelentésre

Ezért az alapos, körültekintő, kimerítő és igazi szaktudásra valló, minden egyes momentumot fellelő titkári jelentésért, úgyszintén egész éven át kifejtett buzgó munkájáért hálás köszönetet mondok dr. Erdélyi Istvánnak. (Taps, éljenzés.)

En a titkári jelentéseket előzetesen sohasem szoktam elolvasni és így nem tudom, hogy mit fognak tartalmazni. Teszem ezt azért, mert nem akarom befojlyásolni a titkárt véleményének elmondásában.

Az elhangzott jelentésből látom, hogy a titkár úr mindent megfelelő módon méltat és kritizál. Nem kívánok semmitsem hozzátenni az ő jelentéséhez és véleményének kifejtéséhez. Egyet akarok csupán hangoztatni, mint a magam és a tagok feltétlen óhaját, illetőleg reményét, azt ugyanis, hogy amit a Hunniá-
val kapcsolatban mondott, be is követ-

kezzék. A titkári jelentésnek a Hunniára vonatkozó része figyelmeztetés legyen az illető urak részére, akik a gyártás körül hivatali munkát végeznek: ne tekintsek ezt a munkát öncélnak és sohasem gondoljanak arra, hogy a Hunnia Filmgyárból egy, az államnak jóvedelmezt biztosító intézmény létesüljön. Elégedjenek meg azzal, hogy a Hunnia teljesítse a szakma részéről felmerülő kívánságokat, segítségére legyen a szakmának a kultúra terjesztésében, amire céloztam elnöki megnyitomban és hogy segítségére legyen az áldozatokat hozó, a maga kis tőkéjéért rettegő szakmai tagoknak. Nagy baj volna, ha ez az intézmény öncélú valamivé akarna kifejlődni.

Az Egyesület két ügyészenek, Beleznai László dr.-nak és orosz Márton György dr.-nak jelentését az előbbi olvasta fel. Első alkalommal történt, hogy az Egyesület közgyűlésén ügyészi jelentés is szerepelt, amely azonban ezúttal valóban szakmai szükségességet pótol. Az ügyészi jelentés kiterjeszkedett a törvény értelmében elbocsátott egyesületi tisztviselők ügyének rendezésére, a kamarai törvénytervezet feldolgozásával kapcsolatos munkára, az egyesületi adminisztráció átállítására, a társulatiadó kérdésére, az egyesületi ügyintézés néhány hiányosságára, az egyesületi járulékok kivetése körül tapasztalt megfigyelésekre, a járulékkulcs további csökkenthetőségére és az egyesületi könyvelés terén végrehajtott változásra.

Ezután Czaupper Miklós pénztáros ismertette az egyesületi pénztár számszerű adatait és örömmel jelentette be többek között, hogy 1941. január 1-től 0,5%-ról 0,4%-ra lesz leszállítható az egyesületi járulékulcsa, ami a gyakorlatban annyit jelent, hogy az említett időponttól kezdődően a járulék 1/5-del, azaz 20%-kal lesz kevesebb a jövőben.

A nagy tetszéssel fogadott pénztári jelentés után a számvizsgálók jelentése és a jövőévi költségvetésmegállapítása következett.

A közgyűlés az egész vonalon megadta a felmentvényt, mely után a társelnök, a választmány, a járulékmegállapító a számvizsgáló és a fegyelmi bizottság tagjainak megválasztása következett. A második társelnök megválasztásától, Pogány Frigyes elnöki indítványára, eltekintett a közgyűlés, ennél fogva a jövőben is csak egy társelnökkel fog dolgozni az Egyesület.

A választmány és a bizottsági tagok megválasztása kapcsán, Castiglione Henrik elnökkel az élén, a következő szavazatszedő és számláló bizottságot jelölte ki a közgyűlés: Kauser István dr., Teichmann Ernő, Herrér Cézár és Markstein Rezső.

A választás eredményét az alábbiakban közöljük:

Választmány:
Rendes tagok:

Castiglione Henrik, Csepregy Béla, Gütler Antal, Kovács Gusztáv, Palugyay Miklós dr., Rennard Béla, Kauser István dr., Teichmann Ernő.

Póttagok:

Dárda László dr., Hamza Ákos, Herrér Cézár.

Számvizsgáló bizottság:

Hausz Mária, Szekula Dénes, Valter Tibor.

Fegyelmi bizottság:

Elnök:

Tórey Zoltán dr.

Rendes tagok:

Castiglione Henrik, Siegler Frigyes, Hodászi Béla dr., Szentpály István dr.

Póttagok:

Hamza Ákos, Kovács Gusztáv, Ráthonyi Ákos.

Járulékmegállapító bizottság:

vitéz Rostaházy Károly, Szemerjay Dénes dr., Teichmann Ernő.

Az alapszabálymódosítás kapcsán a közgyűlés az alapszabályok 1. §-ának 3-ik bekezdését a következőképpen módosította: „Az Egyesület működése Magyarországnak mindenkor területére terjed ki.”

Végül a közgyűlés a következő tagfelvételi kérelmeket utasította el: Sebes Árpádné, királyfi Spányi István.

Ezzel az OMME 30. jubiláris közgyűlése, a tagok általános megelégedésére, véget ért.

**Kozma Miklós
névünnepe alkalmából
a magyar multiról, jelenről
és jövőről beszélt**

A Magyar Távirati Iroda és testvér-vállalatai, mint minden évben, ezidén is megünnepezték vitéz Kozma Miklósnak, Kárpátalja kormányzói biztosának és a Magyar Távirati Iroda és a Magyar Filmiroda s a rádió elnökgazdájának nevelőapját.

Schell Gyula három üdvözlőbeszédére adott válaszában Kozma Miklós viszapillantott a közelmúlt történelmi eseményeire. Az 1939 és 1940 eredményei annak a magyar külpolitikának köszönhető, amelyeket nem személyhez kötve, hanem ösztönös megérzéssel, töretlen, egyenes vonalban húsz éven át követett a magyar nemzet. Kárpátalja, Erdély egy részének visszatérésével a magyarságra fokozottabb követelmények hárulnak, amelyek magasabb síkon való gondolkodást és vezetést kívánnak meg. A magyarnak az összes itt lakó népek és fajok között a legnagyobb felkészültségre, lelkiismeretességre és tudásra van szüksége. Nagy nemzetek megtehetik, hogy a numerikus gondolatot tolják előtérbe, nálunk azonban a minőség gondolatát kell magunkévá tenni.

Kozma Miklós beszédét így fejezte be:

— A magyar nemzet történelmi értéke és különösen az a megérés, amellyel először jövezérré, majd kormányzóvá választotta azt a magyar férfit, aki az ország élére való, húsz esztendőn keresztül elvezettek oda, hogy ma Magyarország majdnem kétszer akkora, mint a trianoni csonka ország volt. Okos, nyugodt, a helyzetet állandóan figyelő és minden lehetőséget kihasználó politikát kell továbbra is folytatnunk. Még utánunk is sok száz és sok ezer magyar nemzetiségűnek kell jönnie a világ végéig. Hiszek a nemzet történelmi értékében és jövőbelátásában, hiszek a nemzet eleven erejében és régi katonás szellemében.

Ezután megemlékezett a vezetése alatt álló intézmények fokozott teljesítményéről, az MTI külföldi munkatársairól, majd rámutatott azokra a szociális intézkedésekre, amelyek a vezetése alatt álló vállalatoknak közel ezer alkalmazottjára vannak jó hatással. Az intézmények alkalmazottai lelkesen ünnepelték Kozma Miklóst.

Metro Goldwyn Mayer

Mit kell tudni
az új hét
filmeseeményéről

?

BALALAJKA

#

HAJMÁSSY
ILONA

#

NELSON
EDDY

#

ROYAL
APOLLO

#

CORSO

Metro Goldwyn Mayer

A MMOE XIX. évi rendes közgyűlése

Az elmúlt héten december 10.-én, kedden délelőtt a társ Egyesület, a Magyar Mozgó-képzemengedélyesek Országos Egyesületeinek 19. évi rendes közgyűlése is lezajlott a New York-kávéház márványtermében, amely ezúttal zsúfolásig megtelt a fővárosi és a vidéki mozgósínház-enge-délyesekkel.

A közgyűlést Bencs Zoltán dr. országgyűlési képviselő, az MMOE elnöke nyitotta meg az alábbi rendkívül tartalmas és a mai időkben szakmai programmal szolgáló beszéddel:

Bencs Zoltán dr. elnök megnyitó beszéde

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Egy esztendőnek a csendes munkájáról számolunk be ma. Csendes beszámoló ez, csendes munka, de tartalmas eredmények. Ha nem is sok, de mind értékes, mint a csendes, de kiadós májusi eső a magyar földön. Talán szokatlan ez a mai, propagandát sürgető világban, amelyben igazi eredmény csak az, ami nagy lármát üt, szenzációt jelent, aminek mindenki lelkesen tapsol és rajta izgul. A mi munkánk a köz érdekében folyt, a köz javára igyekezett lenni a mai korszellem síkján. Munkánkat az összhang és az összetartozás jegyében, nehéz körülmények között végeztük s e szerint törekedtünk felad-tainkat megoldani.

Mint körülöttünk minden, úgy ez a szakma is átalakulóban van. Ez a körülmény átmenetileg az erőknél bizonyos szétszóródását, gyengülését okozza, tehát veszedelmet is jelent. Ilyen időszakban a viselendő tehernek igazságosabb elosztása mindnyájunk érdeke, mert az egyes kis egyszemélyes megerősíti, miáltal egy jobb, egészségesebb, viharállóbb, tehát nagyobb értéket jelentő s az áldozatok s az állampolgári terhek viselése szempontjából erősebb ipart nyer az állam a mozi-szakmában.

Az évi jelentésben majd hallani méltóztatnak, hogy az Egyesület vezetősége milyen mértékben teljesítette kötelességét. A magam részéről itt csak arra kívánok kitérni, hogy a választmány újjáalkotásánál idevágó javaslatunkban szigorúan kereshetjük azt az elvet, hogy azok, akik évközben kielégítő érdeklődést nem tanúsítottak, ezzel maguk vonták le a konzekvenciákat.

Amit különösen szeretnék hangsúlyozni egy év tapasztalatai után, az az összetartás minél nagyobb szükségessége. Nem a politikai és a társasélet területein húsz év óta annyit hangsúlyozott, szinte közhellyé vált „Tartsunk össze!” jelszót értem ezalatt, hanem azt az önként előálló magatartást, amit a természetes, egészséges életstílus diktál azoknak, akik gazdasági harcban állnak. Érdekképviseletet csak úgy lehet fenntartani, ha a szolidaritás az érdekelttség tagjai között rendkívül erős, annyira az, hogy mindegyiknél minden mással szemben csak a közérdeke érvenyesül; ha nem tűrjük meg magunk között azt, aki a szolidaritást megszegi, hanem minden jogos eszközzel arra törekszünk, hogy a közösség ellen vétők viseljék is a következményeket. Külföldi tapasztalataim alapján mondom, hogyha a ma még, sajnos, laza kohéziót nem sikerül összefogni, akkor komoly érdekképviseletről nem lehet szó s akkor könnyen megtörténhetik, hogy az újjárendezésnél a mi érdekeinknek az ellátásáról nem mi ma-

gunk, hanem mások fognak gondoskodni, de dönteni is!

Döntő jelentőségűnek tartom, hogy mindenki át legyen hatva attól a belátástól, hogy az egymáshoz tartozás nemcsak etikai követelmény, de a közös érdekek helyes szolgálata a korporációk irányában fejlődő modern társadalmi rendben kényszerítő erővel is fűz össze bennünket. Csak ebben a lelki feszültségben tudunk a mai idők társadalmi, állami, gazdasági és politikai nevezési igényeinek megfelelni. És csak ebben a minőségben tudjuk a rokon szakmával is megértetni azt, amit már a múlt évben komolyan hangoztattunk, hogy miközöttünk és a filmkölcsonzők egyesülete között sokkal fontosabbak és nagyobbak a közös érdekek kapcsolóereje, mint a látszólag elválasztó ellentét. Mert igaz, hogy a vevő és az eladó természetes elmentéte közöttünk is megvan, azonban mind a vevő, mind az eladó közös érdeke, hogy árú legyen. Mert ha ez nincs, akkor nincs mit eladni és nincs mit venni s az üres piac nem tudja eltartani a dolgos egzisztenciákat.

Ebből két dolog következik. Egyfelől mindkettőnk érdeke, hogy a piacon jó és új árú legyen, másfelől, hogy olyan árak legyenek, amelyek mellett tisztességes üzletek köthetők. Mi a magunk részéről örömmel támogatunk minden törekvést, ami lehetővé teszi a kölcsönzői szakmán keresztül, hogy a piacon elegendő és jó árú legyen. Természetesen nemzeti ösztönünk azt kívánja elsősorban, hogy az magyar film legyen. Másodsorban arra is igyekszünk, hogy számításait mindkét fél tisztességesen megtalálja. „Clara pacta, boni amici!” A kölcsönzői szakma árúinak forgalmazói mi vagyunk, amit tehát ő kér, azt a mozi-társadalomnak kell megkeresnie, úgy azonban, hogy mi is megéljünk és prosperálhassunk mellette. Jólmenő mozik erősebb és tágabb vevőközöniséget jelentenek a filmkölcsonző iparnak. Illő és méltányos tehát, hogy ne egymás ellenfeleiként kössünk üzleteket, hanem úgy vegezzük az árkérdés megoldását, hogy az egymásra utaltság kölcsönös mértéktartásban jusson kifejezésre. Aki nem belátó a másik féllel szemben, rosszul jár, ha a konjunktúra fordul.

A bölcsesség az élettapasztalatok útján érik meg. Érlelője a helyes, illetve helytelen magatartás mellett szerzett előnyök és hátrányok felett való elgondolkodás. Megpróbáltatások és szenvedések épp úgy érnek mindenkit, mint szerencse. Azt hiszem, ha csak a legutolsó húsz év tapasztalatait vesszük is, már eléggé bölcsek lehetünk ahhoz, hogy ez a két egymást kereső kéz megtalálja egymást.

Néhány szót még a magyar filmről. Az évi jelentésből majd meglátjuk, hogy nemcsak mint érdekképviseleti emberek, hanem mint magyar emberek is érezzük kötelezettségünket a magyar filmgyártással szemben. Természetes, hogy minél veszélyesebbek az európai háború gazdasági kihatásai, minél érezhetőbbek a gazdasági korlátozások, annál inkább törekszünk rá, hogy a közönség igényei minél nagyobb mértékben ki legyenek elégítve a magyar filmekkel. A mennyiség szempontjából ma már nem panasz-kodhatunk, de annál több észrevétel tehető, sajnos, a filmgyártás minden szektorában, a kvalitással szemben. A napilapokban és kitűnő hivatalos lapunkban, a MAGYAR FILM-ben is nem egyszer adtunk szót annak, hogy most már a kvalitásra kell a hangsúlyt helyezni. Szám szerint elegendő magyar film készül, de

a minőség szempontjából még nagy a fejlődési lehetőség.

A magyar közönség ízlése igen magas és elég kényes. A periféria és a vidék szempontjából reánk, mozisokra hárul a kötelesség, hogy ezt az ízlést kiváló minőségű műsorokkal emeljük. Mert minél igényesebb a közönségünk, annál inkább hajlandó áldozatot hozni, tehát például a magyar filmért nagyobb árat is fizetni. Ezen a réven a magyar filmeknek jobb és növekvőbb átlaga fogja számításait megtalálni, nemcsak egyes kiugró alkotások, melyek mellett a nagy átlag mélyen alul marad. Szerény eszközökkel is lehet értékes sikereket elérni, ha hozzáértő művészek és szakemberek kezében futnak össze a szálak. Erősebb kritikára van szükség, de inkább a gyártás előtt!

A kultúra és a művészet világában nagy nemzetközi szellemi verseny folyik és a film terén azok a nemzetek az igazi nagyok, amelyek nem a mennyiségben, de a művészetben az első helyet tudják maguknak kivívni. A magyar irodalom, dráma, költészet számos nagyszerű alkotásai, a magyar képzőművészet és a színművészet kiváló képviselői elsőrendű műveket adtak az emberi kultúrának és megbecsülést szereztek nekünk a külföld nagy emporiumaiban is. Azt szeretnők, ha a magyar film, amelynek hírneve igazán jó, mind szélesebb köröket tudna magának megnyerni a külföld felé.

Adja a mindenható Isten, hogy a következő esztendő, amely bár sötét felhőket borít ma Európáé a világ fölé (nem hiába 700-ik évfordulója a tatárjárásnak), rednik, e kis Magyarországra, a magyar filmiparra, erre a Mozi Egyesületre éppen olyan csendes, munkás esztendőt jelentsen, értékes eredményekkel, mint jelentett az elmúlt év, amelyről most fogunk beszámolni. Ezzel az őszinte, szívből jövő kívánsággal a közgyűlést megnyitom. (Hosszantartó éljenzés és taps.)

v. Morvay Pál ügyv. alelnök évi jelentése

Bencs Zoltán dr. elnök rendkívüli horderejű és mélyen szántó ünnepi megnyitó beszéde után vitéz Morvay Pál az Egyesület ügyvezető alelnöke olvasta fel évi jelentését, amely röviden bár, de minden olyan momentumra kiterjedt, amely az Egyesület elmúlt esztendejében számottevő eseményt jelentett.

Tisztelt közgyűlés!

Az Ūristen megadta nekünk, hogy közgyűléseinken most már évről-évre a magyar mozgóképszínházak örvendetes szerepléséről számolhassunk be. Ezúttal 38 erdélyi mozgóképszínház hazatéréséről számolhatunk be (Eljenzés és taps) és arról, hogy a visszatért területen még számos új magyar mozi megnyitására van lehetőség annál is inkább, mivel a románok a magyar területeket kulturális szempontból elhanyagolták. E területeken a magyar film megtermékenyítő hatása rövidesen mutatkozni fog. Hisszük és reméljük, hogy a visszatérési folyamat még nem fejeződött be, sok magyar város és falu vár még a magyar filmek szabad bemutatására.

Az öröm után a gyűlésnek is helyet kell adnunk évi jelentésünkben, megemlékezve volt ügyvezető elnökünk, Egyesületünk egyik alapítójának, Gyárfás Gyulának haláláról (Mindenkivel feláll), akinek ravatalánál az egész magyar mozi- és filmszakma búcsúzott évtizedes vezetőjétől és a segítségre mindig kész jóbaráttól.

Ezúttal is büszkén számolhatunk be arról, hogy a magyar moztársadalom példaadó módon vett részt a nagy jövedelmű mozgalmakban, így körülbelül 20.000 pengővel adakozott az árvízkarosultak javára és az „Erdélyért” akciójára folyó gyűjtés is előreláthatólag ilyen eredménnyel fog zárulni.

Az év folyamán nagyjelentőségű rendeletek láttak napvilágot. A magyar filmek kötelező amétázását előíró és a külföldi hozzákötéseket eltiltó rendelkezések a gyakorlatban nem váltak be, úgyanyira, hogy Egyesületünk a Társaságunkkal közösen kérte a rendelet visszavonását és helyette más rendelkezés kiadását. Ez a kérelem maig nem nyert elintéztést.

Lényegesen érinti a mozisokat a magyar filmek kötelező százalékának 20-ról 25-re történt felemelése, melynek végrehajtása nem egy mozgóképszínháznál súlyos nehézségekbe ütközik. Szívesebben látunk volna olyan rendelkezést, amely a magyar filmek színvonalának emelését célozza.

A kétszláger-rendszer utolsó csökevényét tüntette el a nyári kétszláger-játszást eltiltó rendelet, melynek kiadása különösen időszerű volt a mai behozatali korlátozások következtében.

Kellemetlenül érintette a mozis társadalmat a főkapitány ruharendelete, amelynek sérelmes részeit sikerült hatályon kívül helyezni, örömmel üdvözöltük viszont a kalaprendeletet, amely kétségtelenül a közönség érdekeit szolgálja.

A felvidéki vigalmiadóztatási túlzásokat a belügyminiszter úr körrendelete közmegegedésre szabályozta. (Szilágyi György: Úgy van!)

Szaktánk képét folyamatosan változtatja a zsidótörvény végrehajtása, amelynek jelentős állomái az üzemvezetői működési engedélyek határidőre történt bevonása és a társulati szerződések megszüntetése. Az utóbbi rendelkezés számos keresztény érdeket is sért. Egyesületünk ezek egyéni orvoslását szorgalmazza.

A légvédelmi rendelkezések végrehajtathatatlanságát tartalmaznak a mozgóképszínházak óvóhely építésével kapcsolatosan. Erről sikerült az illetékeseket meggyőzni, miért is a rendelkezések végrehajtására ezideig nem került sor.

A keskenyfilmes mozgóképszínházak száma az év folyamán 120-ra emelkedett és előreláthatólag további számszerű fejlődésre van kilátás, különösen a székelyföldi nagyobb községekben. A keskenyfilmes mozgóképszínházakkal kapcsolatban több lényegbevágó kérdés merült fel, amelyek rendezésével Egyesületünk most foglalkozik és a belügyminisztérium közbejöttével igyekszik azokat közmegegedésre megoldani.

A magyar híradó példányszámának nagyarányú szaporításával sikerül elérni, hogy a lebonyolítási idő felére csökken. Ezzel szemben az utóbbi időben alapos panaszok merültek fel a híradó magyar anyagának összeállításával kapcsolatban.

Az év folyamán tisztázódott, hogy a moziengedélyesek nem kerülnek be a Kamarába. Egyesületünk tehát megtartja különállását. Ebből folyóan szükség volna arra, hogy a Kamarával barátságos együttműködést építsünk ki, amire azonban nem volt lehetőség a Kamara autonómiájának felfüggesztése miatt. A Társaságunkkal szemben viszonyunk továbbra is barátságosan alakult, sajnos azonban, ez a barátság sem volt gyümölcsöző, mivel a Társaságunknak nem állott módjában a szakmai rend biztosítását célzó közös filmberleti és szállítási szokványokat meg-

kötni. Nem adjuk fel a reményt, hogy a jövőben megvalósíthatjuk az irányított és fejelemzett gazdasági rend e szakmai biztosító oszlopát. (Eljenzes).

Egyesületi életünk a zavarlatlan munka jegyében folyt. Feledésbe mentek a régen megszokott pártoskodások és helyreállott az Egyesület egysége és tekintélye. Legjobb bizonyítéka ennek, hogy az év folyamán minden fővárosi mozgóképszínház belépett tagjaink sorába — egyet tagdíjnyemfizetés miatt töröltünk — és a vidékiek közül is csak néhány kisebb mozgóképszínház hiányzik. A keskenyfilmes mozgóképszínházak is szép számmal gyűlnek Egyesületünk zászlója alá. A rendkívüli fegyvergyakorlatok miatt néhány választmányi üléssel kevesebbet tartottunk a szokásosnál, a megtartott választmányi üléseken azonban a tagok, a bevonultak kivételével, majdnem teljes számban vettek részt.

A mozgóképszínházak látogatottsága az ipari fellendülés folytán általában meglehetően volt. A zsidótörvény végrehajtása csak néhány mozgóképszínház látogatóközönségénél okozott jelentősebb kiesést, amit azonban az új tizeötképes keresztény látogatóközönség jelentékeny részben pótol. A rendkívüli fegyvergyakorlatok több helyen okoztak átmeneti nehézségeket az üzemekben, különösen a vizsgazott gépezetők hiánya volt éreztető.

A most kiadott világitási korlátozások előreláthatólag káros kihatással lesznek főleg a fővárosi mozgóképszínházak üzletmenetére, a behozatali korlátozások és szállítási nehézségek pedig fokozni fogják a filmszűkét, amit a Felvidékkel és Erdéllyel, valamint a most megnyitott külföldi piacokkal új lehetőségeket nyert magyar filmgyártás lesz hivatva kiegyenlíteni.

Terheink és feladataink nőttön-nőnek, nehézségeink is fokozódnak. Az új keresztény moztársadalom elindulásakor nehéz próbának van kitéve, de tudja kötelességét és minden erejével és tudásával gondoskodni kíván és fog arról, hogy a magyar közönség a mai nehéz időkben megtalálja oltó és jó szórakozását. (Hosszantartó taps).

Az évi jelentéshez Rennard Béla, az Uránia Filmszínház igazgatója szolt hozzá és felszólalásában elsősorban minden magyarországi mozis nevében hálás köszönetet mondott az Egyesület elnökségének eredményes munkájáért. Köszönetet elsősorban Bencs Zoltán elnöknek szolt, aki rendkívüli elfoglaltsága ellenére, mindenkor időt és fáradságot szentelt az Egyesület ügyeinek. Az ő személyének köszönhető az, hogy az Egyesület méltó respektust nyert fölöttes hatóságai előtt és hogy azok ma már a moztársadalmat nem tekintik csupán egyszerű mutatványosoknak, hanem a kultúra terjesztőinek. A felszólaló másodsorban az Egyesület másik motorjának, vitéz Morvay Pál ügyvezető alelnöknek mondott köszönetet, aki minden egyéni és közügyet a legnagyobb utánjárással vezetett eredményre. Szolt még a mozi alkalmazottaknak az általános drágulás diktálta fizetésrendezéséről is. Végül kiterjeszkedett az újabb életbelépett villanyáram korlátozási rendelkezésekre a mozikat érintő redukciójára és erre nézve kérte az elnökség sürgős intézkedését. Befejezésül a küszöbön álló önálló Filmkamara kapcsán annak meggyőződésének adott kifejezést, hogy az Egyesület elnöksége megtalálja majd a módját annak, hogy az új Filmkamara és az Egyesület harmonikus munkában működhessenek együtt.

Rennard Béla nagy tetszéssel fogadott felszólalását Bencs Zoltán elnök köszönte meg a maga és a vezetőség nevében, majd vitéz Morvay Pál ügyvezető alelnök reflektált részleteiben a konkrét ügyekre.

A pénztári jelentés és a zárszámadás tudomásulvétele, majd a számvizsgálók jelentése és a felmentvény megadása után a költségvetés megállapítására került a sor.

Csonka Lajos dr., a hátralékos tagdíjak beszédésének szorgalmazását sürgette.

Végül a választmány, a számvizsgáló bizottság és a járulékmegállapító bizottság megválasztására került a sor, amelynek eredményét itt közöljük:

Választmány:

Rendes tagok:

Bodócs Béla, Bornemisza Gábor, Friedrich Károly, Gálcikó Jenő, vitéz Kiss Ernő, Melkovits Mihály, Molnár Gyula, Mutschenbacher István, Razgha Ernő, Rennard Béla, Simonyi Vilmos, Schmidt Gyula, Szlammer Béla, Szilágyi György, Vörös Gyula, Winkler Lajos.

Pótagok:

Ablonczy István, Csonka Lajos dr., Lassetzky Frigyes, Pflumm Tibor dr., Szabó Pál, Szekeres Lajos.

Számvizsgáló bizottság:

Láng Lajos dr., Pásztor István, Papp Sándor, vitéz Viola István.

Járulékkivető bizottság:

Kosch Béla dr., Lajtos Elemér, Magyar János.

Elnöki zárószavak

A közgyűlést Bencs Zoltán dr. elnök zárószavai fejezték be. A szintén programmatikus beszédet alább adjuk:

A legmelegebb szerencsekívánataimat fejezem ki azoknak, akiket a közgyűlés most a választmány, a számvizsgáló és járulékkivető bizottság tagjaik megválasztott. Bármennyire közhelyként hangzik is, mind az én részemről, mind az Egyesület érdekeinek jó szolgálata szempontjából nyomatékosan felhívom az újonnan, de a régebben megválasztottak figyelmét is arra, hogy ez a megbízás éppen olyan mandátum, mint amilyen bármelyik más közmegbízás. Mert nem az a fontos, hogy mekkora tömege a voksoknak áll egy megbízás mögött, hanem az, hogy abban a szavazatmennységben, bármilyen kis körre vonatkozzék is az, amelyben a közbizalom kifejezésre jut, hatalmat adnak azoknak, akiket megválasztottak. A köz érdekében való kötelességről és azzal kapcsolatos felelősségről van itt szó. Annak a reményemnek adok kifejezést, hogy a megválasztottak a maguk részéről teljes lelkiismeretességgel átérzik feladatukat és derék férfiakhoz méltóan helyt fognak állni. Remélem továbbá, hogy a megválasztottakat sem egyéni nehézség, sem más körülmények nem fogják akadályozni vállalt kötelességük teljesítésében, s a következő alkalommal a közgyűlésnek arról számolhatunk be, hogy a választmány minden tagja az egyhangúlag megnyilvánult bizalomhoz méltóan teljesítette kötelességét.

Mielőtt dolgozunk végeztével eltávoznánk innét, hogy egy újabb esztendő múlva sáfarkodásunkról ismét számot adjunk önöknek, egy nagy magyar költő néhány verssorára hívom fel szíves figyelmüket, utalván arra, hogy a következő esztendő előttünk még ismeretlen terheket rejt. Sokat beszélnek mostanában erdélyi szellemről, ami alatt nem kell valami különleges, új programot keresni, hanem inkább egy elhatározást, vagy magatartást, amelyet Végváry a nehéz napokat élt

erdélyi magyaroknak a következőképpen fejezett ki:

„Nem csodálkozva már és csodálkozva [mégis,
Hogy ez is, az is rajtunk megesett,
Hordozzuk testvéreink, ezt a [hordozhatatlan
Kínszenvedést, virágzó életet,
A hogy lehet!“

Lehet, hogy megpróbáltatások szakad-
nak ránk, amelyeknek egyik könnyebb
jelensége például a villanyáramkorláto-
zásra vonatkozó legutóbbi rendelkezés,
lehet, hogy jönnek súlyosabbak is ennél,
amelyeket nehezebben viselünk el, de
bármí jöjjön is, ma a magyar állam min-
den polgárától azt várja, hogy ki vagyon-
ban, ki türelemben, ki fegyvelemtartásban,
ki alkalmazkodásban igyekezzen a nem-
zeti erőfeszítést és a magyar kultúrát a
maga helyén híven szolgálni. Ennek meg
kell felelnünk nekünk is, mint az erdélyi-
ek tették: „Ahogy lehet!“

Am ez az „Ahogy lehet!“ nem valamely
bénult letargiának, vagy a megpróbálta-
tások alatt roskadozóknak a türelmét je-
lenti, hanem jelenti a bajok elviselését
azzal a fogcsikorgató elszántsággal, amely
minden körülmények között kitart és bár-
milyen nehéz idők szakadnának is ránk,
igyekszünk azokkal megküzdenni, egymás
terhét közösen hordozva, kisebbre re-
dukálni, és amit muszáj, el fogjuk visel-
ni, mert tudjuk, hogy aki megáll és férfi-
ként kitart, az olyan jövőt fog megérni,
amelyet a Pax Romana óta nem érzett az
emberiség!

Hiszem azt, hogy ez a szakma méltó lesz
ezekhez az időkhoz, hű a kultúrfeladatok-
hoz, amelyeket büszkén vállalt és az
egyetemes magyar szolidaritáshoz, aminek
az „Erdélyért“, valamint az árvízkarosul-
ták felségítésére rendezett országos gyűj-
tés alkalmávául eddig is tanújelét adta.
Mert amilyen szolidárisak vagyunk a ma-
gyar nemzettel, olyan szolidáris lesz ve-
lünk a nemzet is, az a magyar nép, amely-
nek mi értékes és munkás tagjai va-
gyunk. (Hosszantartó éljenzés és taps.)

Ezzel végetért a MMOE közgyűlés.

**MAGYAR
MOZGÓFÉNYKÉPKEZELŐK
ORSZÁGOS EGYESÜLETE**

mint az állami munkaközvetítő-
hivatal hat. eng. megbízottja

**DIJTALANUL KÖZVETIT
SZAKAVATOTT GÉPÉSZEKET**

állandó alkalmazásra és kisegítő-
sekre úgy helyben, mint vidéken.

Budapest, VIII., Népszínház-u. 19.

Telefon: 337-598

Hivatalos órák: 2-4-ig

HIREK

Hirdető feleinket ezúton is arra kérjük,
hogy kettős terjedelmű karácsonyi szá-
munkba szánt hirdetési közleményeiket
mielőbb juttassák el hozzánk, mert a nagy
érdeklődésre való tekintettel előrelátha-
túan torlódás jelentkezik a hirdetési köz-
lemények során és így esetleg azok a cé-
gek, amelyek a kéziratokat késedelmesen
küldik be, teljesen kimaradhatnak ebből a
reprezentáns karácsonyi ünnepi számból.

**A VILÁGÍTÁS KORLÁTOZÁSÁRÓL
ÉS A ZÁRÓRÁRÓL SZÓLÓ
RENDELET**

Tudvalévő, hogy a m. kir. minisztérium-
nak a tüzelőanyagokkal való takarékosko-
dás érdekében 8.700/1940. M. E. sz. alatt
rendelete jelent meg a világítás korláto-
zásáról és a nyilvános helyiségek zár-
órájának szabályozása tárgyában. A BU-
DAPESTI KÖZLÖNY december 8-iki 279.
számában megjelent rendelet természetese-
n kiterjed mind világítás, mind záróra
tekintetében a mozgófényképezem he-
lyiségeire is és annak előírásait filmszín-
házaink a gyakorlatban már végre is haj-
tották.

WARNER-SZAKBEMUTATÓ

December 12-én, csü-
törtökön délelőtt
újabb szakbemutatót
tartott a Warner
meghívott üzletfelei
számára a Radius Filmszínházban, mely
alkalommal Rachel Field világhírű regé-
nyének, az *Egy asszony három élete* című
romantikus történetnek filmváltozata
került nagy sikerrel bemutatásra az Ana-
tole Litvak rendezésében készült nagy-
szabású film két klasszikus filmnagy-
ságnak adott ismét alkalmat ismert ra-
gyogó alakító készségének demonstrálá-
sára Bette Davis ezúttal is felejthetetlen
játékot nyújtott nemkülönbön partnere
Charles Boyer is. A rendkívüli Warner-
filmújdonaságról közeli megjelenése al-
kalmából írunk részletesen.

EGYÉVES A KÖRÜTI HIRADÓ MOZI

Most ünneplő fennállásának egyéves év-
fordulóját a Körüti Híradófilmszínház.
Tavaly decemberben nyílt meg Budapes-
ten az első híradómozi, amely a mai idő
szellemének jegyében született és így
érthető, hogy a közönség megkedvelte s
előadásai úgyszólván kivétel nélkül zsú-

foit házak előtt peregetek le. Ez a nagy si-
ker volt az oka, hogy egy második híradó
filmszínházat is kellett nyitnia a Ma-
gyar Filmírodának a volt Belvárosi Szín-
ház helyén. Az Erzsébet-körúti híradó
filmszínházban egy év óta naponta 15 elő-
adást tartottak. A statisztikai kimutatás
szerint a mozi változatos és érdekes mű-
sorait több mint egymillió néző tekintette
meg.

TOBIS-SZAKBEMUTATÓ

Második országos szak-
bemutatóját a Tobis de-
cember 11-én, szerdán
délelőtt tartotta meg az
Omnia filmszínházban és
ez alkalommal bemuta-
tásra került a közeli napokban a nagy-
közönség számára is megjelent követ-
kező két film: *Trenk, a pandur és Ir-
land zsarnoka*. Az első filmről multheti
számunkban emlékeztünk meg részlete-
sen, a másodikról pedig jövő számunk-
ban. A szakbemutató meghívott közön-
sége nagy tetszéssel fogadta a Tobis két
filmújdonaságát.

**A MODERN FILMVÁLLALAT ELSŐ
MAGYAR FILMJÉNEK
SZAKBEMUTATÓJA**

December 13-án, pénteken délelőtt tar-
totta meg a Modern Filmvállalat első ma-
gyar filmjének, a *Vissza az úton* című
Csortos-filmek szakbemutatóját meghí-
vott szakközönség és a sajtó képviselői
előtt a Fórum Filmszínházban ahol ez az
új úton haladó magyar filmújdonaság
rövidesen a nagyközönség számára is be-
mutatásra kerül. A meghívott közönség
nagy elismeréssel adózott a Modern Film-
vállalat első magyar alkotásával szemben
és őszinte tapsokkal honorálta a film fő-
szereplőinek, Csortos Gyulának, Mezey
Máriának, Tolnay Klárának és a többiek-
nek művészi alakítását.

**ÚJ MAGYAR EGÉSZSÉGÜGYI
PROPAGANDA FILM**

Az Országos Közegészségügyi Intézet
már korábban feladatai közé iktatta az
egészségügynek propagandafilmeik alak-
jában történő országos népszerűsítését.
Mint értesülünk, A bölcsőtől az iskoláig
címen egy újabb egészségügyi propa-
gandafilmet készített az Országos Köz-
egészségügyi Intézet. A filmet, amely a
Magyar Filmírodában készült, Faragó
Ferenc dr. az intézet osztályvezetője írta,
Cserépy László rendezte és Nagy László
fényképezte. Érdekes, hogy a filmen szí-
nések egyáltalán nem szerepelnek és a
különböző közegészségügyi bemutatásokat
egyszerű falusi emberek és gyerekek vég-
zik Tudomásunk szerint az érdekesnek
ígérkező film rövidesen az egyik fővárosi
premier-filmszínházban kerül meghívott
hatósági képviselők előtt bemutatásra,
mely alkalommal még visszatérünk bő-
vebb ismertetésére.

**RENDELET AZ ERDÉLYBEN ENGE-
DELÝHEZ KÖTÖTT JOGOSÍTVÁNYOK
FELÜLVIZSGÁLATA TÁRGYÁBAN**

A belügyminiszter 90.000/1940. B. M. szá-
mú rendeletében szabályozza a Magyar
Szent Koronához visszacsatolt keleti és
erdélyi területen a rendőrhatalósági enge-
delýhez kötött jogosítványok felülvizsgá-
lásának ügyét. A BUDAPESTI KÖZLÖNY
december 6-iki 279. számában megjelent
rendelet többek között kiterjed a mozgó-
fényképezemre. (8.454/1920. M. E. sz.
rendelet) és a mozgófényképezem üzem-
vezetésre és gépkezelésre is (182.960/1936.
B. M. sz. rendelet.)

Premiermozik műsora :

ÁTRIUM
CASINO
CITY
CORSO
DÉCSI
FORUM
OMNIA
RADIUS
ROYAL APOLLO
SCALA
URÁNIA

Hétszilvafa
Hétszilvafa
Nagyvilági nő
Zárt tárgyalás
Hétszilvafa
Szerelm és vérpad
Nagyvilági nő
Ismeretlen ellenfél
Izland zsarnoka
Mindenki mást szeret
Mindenki mást szeret

dec. 4-től
dec. 4-től
dec. 4-től
dec. 14-től
dec. 4-től
nov. 25-től
dec. 11-től
dec. 5-től
dec. 9-től
dec. 12-től
dec. 12-től

Imago
Imago
Filmértékes.
Atelier
Imago
Warner
Filmértékes.
Hunnica
Tobis
MIF
MIF

Tisztelettel meghívjuk f. é. december 19-én,
csütörtökön délelőtt fél 11 és fél 1 órai kezdettel

a

CORSO FILMSZÍNHÁZBAN

tartandó szakmai bemutatónkra.

Bemutatásra kerül:

Fél 11 órakor:

Thury Lajos nagysikerű regényfilmváltozata:

MIINDENKI MÁST SZERET

Rendezte: Balogh Béla

Zene: Fényes Szabolcs

A főszerepekben:

Szilágyi Szabó Eszter, Déry Sári, Uray Tivadar

Fél 1 órakor

A velencei filmversenyen első díjat nyert olasz remekmű:

PILLANGÓKISASSZONY SZERELME

Rendezte: Carmine Gallone

Főszereplő: Maria Cebotari

MIF kölcsönző R. T.

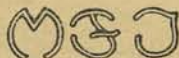
Budapest, VII., Erzsébet-körút 13

Telefon: 420-796, 420-798

*A bemutatóra szóló jegyeket az arra igényjogosultaknak meghívó ellenében
kizárólag irodánkban szolgáltatjuk ki.*

A helyszínen jegyekkel nem rendelkezünk

HIRADÓK

877. sz.

1. Tengerész előképzés Svédországban. (Svensk)
2. A korzikai olaszok kiállítása. (Luce)
3. Olasz-magyar labdarúgómérkőzés. (Luce)
4. A MANSZ karácsonyi vására. (M. F. I.-Zsabka)
5. A tűzharcosok díszborezása. (M. F. I.-Kerti)
6. Fagázgenerátoros gépkocsik. (M. F. I.-Zsabka)
7. Modern református templom. (M. F. I.-Megyer)
8. Székely újoncok bevonulása. (Fotofilm Fekete)
9. Karácsonyi játékvásárlás. (M. F. I.-Somkúti, Marton)

64. sz.

1. A Busch-cirkusz Lengyelországban.
2. Diszlettervezőműhely Prágában.
3. A berlini Operaház.
4. Divatbemutató Rómában.
5. Bélyegárverés Barcelonában.
6. Hagymavásár Bernben.
7. Érdekes kiállítás nyílt meg Bécsben.
8. Új híd Linz és Wien között.
9. Új német csatahajó.
10. Üzemanyagpótlás a német-angol légi-háborúban.
11. Német légitámadás Coventry ellen.

XIV. évf. 50. sz.

1. Közép-Svájc katonai kerékpár bajnoksága Luzernban.
2. Jégbalett a Rockefeller Clubban New Yorkban.
3. Készül Shastaban a világ legnagyobb vízduzzasztója.
4. A m. kir. államrendőrség rendőrkutya-idomítása.
5. Martin Johnson özvegye folytatja férje hivatását: expedíciót vezet Afrikába.
6. Trükkös golfjáték Long Islandban.
7. Agárverseny a barcelonai új versenypályán.
8. Házépítő majmok Philadelphában.
9. Birkózás a földön és a víz alatt.
10. Utcai fafaragók munkája Cantonban.

LAPSZEMLE

A MAI NAP:

1940. XII. 2. *Miki egér*: Beszéljünk őszintén a mozikényelmetlenségekről.
1940. XII. 6. *Csontos Gyula megnyerte 3500 pengős perét a Csepreghy filmvállalat ellen* (A törvényszék tisztázta a filmszínészek és vállalkozók jogait és kötelezettségeit)
1940. XII. 9. *Hajmássy Ilona karrierje a gyümölcs-salátáktól a „Balalajka”-ig* („Amíg egy filmsztár eljut odáig”)
1940. XII. 10. *A Mozgóképipari Rt. és a Metro pere 700 törpe miatt.*

A NÉP:

1940. XII. 5. *Vigyázó*: Bojkottálják a zsidók a magyar filmeket (A Hunnia filmköleszlő furcsa filmpolitikája)

EGÉSZSÉG:

1940. X-XI. vitéz Szathmáry Zoltán: *A film szerepe az orvostudományban.*

ESTI KURIR:

1940. XII. 5. *Jövőre felállítják a fővárosi filmmúzeumot.*

1940. XII. 11. *235 fővárosi iskolában 118 vetítőgéppel folyik a filmoktatás* (92.000 pengőt fordít a főváros új oktatási célokra)

KÉPES KRÓNIKA:

1940. XII. 1. *Baráth Ferenc: Egy halott filmgyárban* (6 képpel). — *Szepes Béla: Rózsafabot* (1 képpel).

1940. XII. 8. *Mi készül Hollywoodban?* (7 képpel)

KÉPES VASÁRNAP:

1940. XII. 1. *Kispéter Miklós dr.: Kolozsvár, a magyar film bölcsője* (6 képpel).

KIS UJSÁG:

1940. XII. 2. *Vitéz Morvay Pál feltűnést keltő cikke a kötelező „propaganda”-filmek ellen.* (MAGYAR FILM 1940. XI. 30-i számából.)

MAGYAR NEMZET:

1940. XI. 29. *Megfilmesítik „Az ember tragédiáját”-t* (Paul Muni Lucifert alakítja).

1940. XII. 1. *Letűnően a film fővárosának aranykorszaka.*

1940. XII. 8. *Izsáky Margit: Miért Charles Boyer?* (1 képpel) — *Papp Antal: Bölcsődal a magyar burleszkfilmről.*

MAGYARSÁG:

1940. XI. 28. *A mozirevizió sürgőssége* (MAGYAR FILM 1940. XI. 30-i számából).

NEMZETI FIGYELŐ:

1940. XII. 1. *Bemutatószínházat a Hunnia Filmgyárnak* (MAGYAR FILM 1940. XI. 30-i számából).

NEMZETI SPORT:

1940. XII. 1. —*zay*: *Akik tudják, hogy mit akarnak: Carole Lombard és Charles Laughton* (A legújabb amerikai filmhírek.)

NEMZETI UJSÁG:

1940. XII. 4. *A rendőrről készítették filmet a tanuló ifjúság számára.*

ORSZÁGJÁRÁS:

1940. XII. 6. *A. Gy. I.: A háromméretű keskenyfilmvetítőgép.*

PESTI HIRLAP:

1940. XII. 6. *Hollywoodi apróságok.*

1940. XII. 11. *A film szerepe az orvostudományban.*

PESTI UJSÁG:

1940. XII. 2. *A magyar filmet védték: feljelentették, de a bíróság felmentette* (Színházi rovatvezetőnk sajtópere a Metróval.)

1940. XII. 11. *Menekülnek az angol filmgyártás sztárjai*

TÜKÖR:

1940. XII. *Soós László: Mozi-mozik.*

ÚJ MAGYARSÁG:

1940. XII. 6. *Bartók Irén: Le a női kalappal a mozikban!*

UJSÁG:

1940. XII. 1. *Bodor Pál: Mozi, ahol nem kell levenni a kalapot.*

1940. XII. 2. *A mozisok és a híradófilm* (MAGYAR FILM 1940. XI. 30-i számából.)

1940. XII. 8. *Az amerikai filmgyárak és az európai piac kiesése.*

1940. XII. 10. *Ankét a filmbehozatal ügyében* (MAGYAR FILM 1940. XII. 7-i számából)

Ajándékour

szivart • cigarettát

NIKOTEX • MINŐSÉGBEN • IS • KAPHATÓ

E L K É S Z Ü L T !

Főszereplők:

Mezey Mária

Jávor Pál

Kiss Ferenc

Hidvéghy Vali

Rendező:

Kalmár László

Zene:

Fényes Szabolcs

Kép:

Eiben István

Gyártásvezető:

Takács Antal

H u n n i a - T a k á c s - f i l m

L É N A F I L M

Német filmanyaga, amely az évad második felében kerül forgalomba,
a megújított német filmkultúra mind egy-egy gyöngyszeme

ELLENSÉGEK

Rendezte: TOURJANSKY

Főszereplők: WILLY BIRGEL, BRIGITTE HORNEY

A határokon élő emberek élethalálharca az ellenséges országok terrorja ellen, amelyet egy leány élete és szerelme kockáztatásával végül megsemmisít

BAVARIA FILM

CARL PETERS

Főszereplő:

HANS ALBERS

Az első német gyarmatosító harca és óriási eredmény a közöny és a rövidlátás ellen. Az eredeti afrikai felvételek kaleidoszkópját 600 néger teszi szívesebbé

BAVARIA FILM

UNSER FRAÜLEIN DOKTOR

Főszereplők:

ALBERT MATTERSTOCK, JENNY JUGO

A filmvígjátékok kedvenc főszereplője ezúttal egy doktorkisasszonyt alakít annyi közvetlen bájjal, ami csak a legnagyobb vígjátékszínésznők sajátossága

MAERKISCHE FILM

PHILINE

Rendezte: G. W. PABST

Főszereplő: HILDE KRAHL

A német színház életrehozásának történetét mutatja be ez a film, amelynek keretében egy fiatal leány kalandos élete a vándorszínészek között pereg le meg-rázóan

BAVARIA FILM

ANGELIKA

Főszereplők:

OLGA CSEHOVA, ALBERT SCHÖNHALS

A dráma középpontjában egy rendkívüli asszony áll, aki halott férje becsületéért meghurcoltatásban részesül, míg végül sok szenvedés után megtalálja boldogságát.

ADLER FILM

FELESÉG

Irta: BÓKAY JÁNOS

Főszereplő: JENNY JUGO

A Nemzeti Színház Kamara Színházának nagysikerű darabjában Bajor Gizi szerepét a németek nagy vígjátéksztárja alakítja felejthetetlenül

MAERKISCHE FILM

ROSE BERND

Irta: GERHARDT HAUPTMANN

Főszereplő: BRIGITTE HORNEY

Egy fiatal leány tragikus története, aki az anyaságban leli meg életörömét

BAVARIA FILM

A FÉRFIAK NEM HAZUDNAK

Rendezte: HUBERT MARISCHKA

Főszereplő: PAUL HÖRBIGER

Egy szép asszony mozgalmas múltja adja a magvát a lebilincselő történetnek

MAERKISCHE FILM

P Á N I K

Főszereplő:

HARRY PIEL

Állatok és emberek veszedelmes helyzetében egy bátor férfiú talál megoldást

F. D. F. FILM

HÁROM BÉCSI ASSZONY

Rendezte:

MARTIN PAL

Három nemzedék: nagymama, anya és leány élete vetül elénk színesen

MAERKISCHE FILM

WAS WILL BRIGITTE?

Rendezte:

MARTIN PAL

A mai dolgozó nő küzdelmének és révbejutásának filmszerű története

BAVARIA FILM